200
253-Եփ

[illegible]
Հ. Ա. Առաքելեան.
Амбарцумъ А. Аракелянъ

№ 67

200
253-Եփ

15101

2004

612-ԱԿ

ԳԻՐՔ ԱՂՕԹԻՑ։

Արարեալ Սրբոյն Եփրեմի Խուրին Ասորւոյ։

՚Ի Հայրապետութեան Ս՟բյ Աթոռոյն
Էջմիածնի Տ՟ն և Տ՟ն Եփրեմի
ա՟ծընտիր Կաթուղիկոսի
ա՟մ Հայոց։

Եւ ՚ի Պատրիարքութեան ս՟բյ Եր՟ղէմի
Տ՟ն Թէոդորոսի ճգնազգեաց
արք Եպիսկոպոսի։

Իսկ և ՚ի Պատրիարքութեան Կոստանդնուպօլսոյ Տ՟ն Պօղոսի
արք Եպիսկոպոսի։

՚Ի Տպարանի Յովհաննէսեան Պօղոսի։

՚Ի Չէօրէքճի Խանն։

1818 ՚Ի Կոստանդնուպօլիս։

имени А. Мясникяна
1922

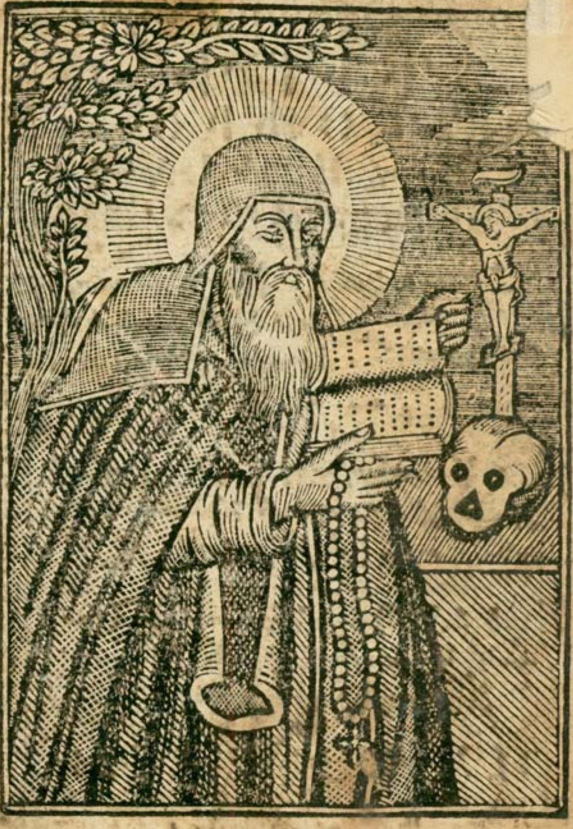

Սբ. Հայրն Եփրեմ յանապատին միշտ աղօթէր աղօթողաց եղբարց բազմաց զայս աւանդէր·

243

Աղօթք շնորհալւոյ Սրբոյ Հօրն Եփրեմի
Խորւոյն Ասորւոյ։
Աղաչական խօսք ընդ Աստուածոյ։

(Ա)

ՏԵՍ ՏԷՐ Զ ՏԱՌԱպանս իմ և զցաւս հոգւոյ իմոյ բազմամեղիս · դարձ՛ ներեա՛ և՛ ի քեզ առաջնորդեա՛։ Որ ասացեր՝ դարձարուք առ իս, և ես դառնամ առ քեզ։

(Բ)

Ինձ լքելոյս ողորմեա՛ · ինձ եղկելւոյս օգնեա՛ · ինձ խաւարելոյս ճա_

ռա

ուագայթեմ. ինձ մոլորելոցս առաջ նորդեմ. որ լի՛ եմ մեղօք և անթիւ յանցանօք. և ՚ի յորձանս անօրէնութե տարաբերեալ ծփիմ։

(Գ.)

Ընդ պետրոսին ձեռնարկեմ. գոչեմ ընդ մաքսաւորն արդարանալ։

(Դ.)

Շնորհեմ որպէս զաւազակին. բայց ինձ զդուռն կենաց ճանապարհին և մեծ արքունական առագաստին։

(Ե.)

Ով խորք մեծութե և իմաստութե՝ կամ զըմբռնեալս՝ որ ՚ի խորս ծովուն անկեալ եմ մեղօք. զերծո՛ և զօրացո՛ զիս առնել զկամս քո. ազատ և լուա ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի զամ անօրէնութի և զհեղգութիս իմ։

(Զ.)

Աղբիւրդ կենդանութե՝ արբո՛ զծարաւ հոգիս իմ յառատաբուղխ վտակէ քումմէ. որ պապակեալ տոչորիմ ՚ի բազում անօրէնութեց իմոց. խնդրեմ

՚ի

'ի քարացեալ սրտէ իմ. և հան ինձ ար_
տասուս ապաշխարութեան.

(ԺԱ)

Գանձ ա͞մ բարութեանց. շնորհեա ինձ գանձս միոյ չափ 'ի բազում քո ա_ռատ բարեացդ՝ որ չարաչար եմ աղ_քատացեալ և մերկացեալ. զգեցո՛ և կերակրեա՛ զիս արտասուօք ապաշ_խարութե.

(ԺԲ)

Լոյս ճշմարիտ ք͞ս՝ որ լուսաւորես զա͞մ մարդ՝ լուսաւորեա՛ զխաւարեալս մեղօք. բա՛ց զաչս սրտի իմոյ. և հաստատեա՛ յերկիւղ և 'ի սէր պատուիրանաց քոց.

(ԺԳ)

Մի՛ դատեր. և մի՛ դատապարտեր զիս ը͞ստ անբաւ զազիր գործոց իմոց. և մի՛ կացուսցես զիս ը͞ այլսն՝ որք զայրացուցին զքեզ. այլ ընդ փառաւորեալսն փառաւորեա՛. և ընդ պսակելոցն պսակեա՛ և ընդ բերկրելոցն ուրախացո՛.

(Ժ)

Պէտ է ինձ տէր · բայց յուսամ յո-ղորմութիւնդ քո · զի և շունք կերակուրն 'ի փշրանաց անկելոց սեղանոյ տեառն իւրեանց · շուն կոչեմ զիս տէր՝ զի դարձեալ զկնի քո։ Հովիւ բարի՝ խնդրեա զիս զմոլորեալս։ Նաւապետ բարի յիսուս՝ փրկեա զիս 'ի բազմութենէ ալեաց ծովու մեղաց իմոց · և տուր ինձ նաւահանգիստ խաղաղութեան։

(ԺԱ)

Տուր ինձ տէր սուգ · և արտասուօք կարողացո զմարմինս իմ կակղացո զքարացեալ սիրտ իմ · և ժողովեա զմիտս իմ 'ի քեզ։ Ջնջեա զբազմութիւն յանցանաց իմոց · և շնորհեա ինձ զօ-գուտն իմ Ընկալ, և մի անտես առ-ներ զհառաչանս սրտի իմոյ։

(ԺԲ)

Տուր ինձ իմաստութիւն · և անկեա տէր զահ և զերկիւղ քո 'ի սրտի իմում Լուսաւորեա զխորհուրդս իմ · կա-րողացո զմարմինս իմ ժուժկալութեամբ կալ 'ի պատուիրանի քում յա՟մ ժամ

(Ժ.Բ.)

Բա՛ց Տէր զաչս սրտի իմոյ. եւ լուսաւորեա՛ հոգւովդ քով. Պարգեւեա՛ ինձ առողջ խորհուրդս եւ առաքինի վարս՝ ողբալ հանապազ. ահի՛ւ եւ դողութ կալ առաջի՝ յա՛մ ժամ անդադար։

(Ժ.Գ.)

Ո՛վ բարերար եւ մարդասէր Տէ՛ր՝ առանց չարչարանաց եւ ժուժկալութեանց զի՛ ա՛րդ ազատեսցես ՚ի բազմաց մեղաց իմոց. զի մարմնով տըկար եմ. եւ հոգւով խաւար. ողորմեա՛ Տէր՝ եւ որպէս կամիս օգնեա՛ ինձ։

(Ժ.Դ.)

Անոխակալ Տէր՝ մի՛ վասն բազում չարեաց իմոց անտես առներ զիս. այլ դարձիր ՚ի յիս՝ եւ դարձո՛ զա՛մ ցանկութի իմ ՚ի քեզ. եւ զքեզ տուր միայն սիրել ՚ի բոլոր սրտէ իմմէ։ ՚Ի նուաղ եւ յանպաճոյճ կերակրոց ամբողջ պահեա՛ զմարմինս իմ։

(Ժ.Ե.)

Պատկերացո՛ Տէր՝ զանհրաժեշտ դա-

լուսոյ քո առաջի աչաց իմոց. և դո-
ղացո զմարմինս իմ սգալ և լալ ան-
դադար յերկիւղէ ահեղ դատաստա-
նաց քոց. և մի փակեր զգութ արար
չական սիրոյ ՚ի ստեղծուածոյս քո՝
որ մեղօքս եմ մեռեալ:

(ԺԱ.)

Աճեցո տէր զբարիս գործել ինձ յամ
ժամ. և խափանեա զամ չարիս ՚ի
չար մտաց իմոց. ՚ի պիղծ և յանուղ-
ղայ գնացից՝ և ՚ի չար սովորութէ դա-
դարեցո զիս. և հաստատեա յերկիւղ
և ՚ի սէր պատուիրանաց քոց:

(ԺԲ.)

Արեգակնդ արդարութեն փրկիչ իմ
և ազատիչդ յամ քո. ՚ի լոյս քո ա-
պաւինիմ. լուսաւորեա և ջերմացո
զսիրտս իմ: Հրակիզեա զչար խոր-
հուրդս իմ. և հալեա զսառնամանիք
մեղաց իմոց: Շնորհեա տէր գարուն
հոգւոյ իմոյ՝ ծաղկել և պտղաբե-
րել զարդարութե պտուղն:

(ԺԹ)

Ազատիչդ քո՛ ազատեա զիս 'ի դառնաշունչ օդոց մեղաց ձմերայնոց. զխաւարեալ և զսառուցեալ հոգիս իմ պայծառացո՛ և ջերմացո՛. և ցօղեա՛ զցօղն շնորհի ջերմութեն քո 'ի յանդաստանս մտաց սրտի իմոյ։

(Ի)

Շնչեա՛ տէր զհարաւ քաղցրութեն շնչոյ հոգւոյդ սբյ 'ի խստացեալ և 'ի թանձրացեալ սիրտս իմ. և զարթո՛ որոտընդոստ փայլատակմամբ քո ըզսառնացեալ և զցամաքեալ միտս իմ։

(ԻԱ)

Բա՛ց տէր զփակեալ դրունս սրտի իմոյ. և ծագեա՛ 'ի ներքս զլուսաւորութիւն ճառագայթից քոց.
Սրբեա՛ և զաղտ մեղաց իմոց. և զվէրս հոգւոյ իմոյ բժշկեա՛։
Ամրացո՛ երկիւղիւ քո և զօրացո՛ առնել զարդարութիւն յամենայն ժամ։

(ԻԲ)

Աղբերացո՛ տէր զգլուխ իմ 'ի բըղխումն

խուման արտասուաց. լուա զթարախ
հոգւոյ իմոյ, որբէս զգոյարանս իմ.
Եւ զգործօղս չարեաց՝ փոխարկեա՛ ի
զզղջուման ջերմ սիրոյ քոյ՝ զգաստ մարմ
նով կեալ ի պատուիրանս քում.

(ԻԲ)

Ձգեա՛ տէր զձեռն քո ի նաւաբե-
կեալս՝ որ ընկղմեալս եմ ի խորս
չարեաց. փրկեա՛ զիս ի սաստիկ ծովա
ծուփ բռնութեան մեղաց իմոց ալեաց.
Սանձեա՛ տէր եւ կարկեա՛ զխստերախ
միտս իմ ի զբաղմանց եւ ունայնու-
թեանց կենցաղոյս.

(ԻԳ)

Արբո՛ տէր զծարաւ հոգւոյ իմոյ յա-
ւազաբուղխ շնորհէ քումմէ. եւ մի՛
անտես առներ զտոչորումն սրտի իմոյ.
Պապակիմ ի տապոյ չարեաց իմոց.
զովացո՛ եւ լուա զապականեալ եւ զհո-
տեալ շրթունս իմ ջրով ողորմութեան քո.

(ԻԴ)

Ծագեա՛ տէր զլուսաւորութիւն եւ զխա
ղաղութիւն շնորհաց քոց ի սրտի իմում.

Եւ

Ու զցաւագին կսկիծ մեղաց՝ 'ի մտաց իմոց հալածեա. եւ մարմնոյ իմոյ շնորհեա զարիական զօրս՝ առաքինութե̄ կեալ 'ի հաճոյս կամաց քոց։

Ու հան զփուշ մեղաց 'ի սրտէ իմմէ. զի հոգի իմ չարաչար վիրաւորի. եւ սերմանեա սերմն բարի 'ի սրտի իմում անձեցուցանել եւ պտղաբերել զարդարութե̄ պտուղն։

(Ի.Զ.)

Հալածեա տ̄ր զխաւար 'ի հոգւոյ իմոյ. եւ զգեցո' 'ի լոյս արդարութե̄ ճառագայթից քոց։ Զարդարեա երկիւղի՛՝ զղջմամբ եւ արտասուօք զսիրտ իմ. երկնչել 'ի դատաստանաց քոց եւ պահել զա̄մ պատուիրանս քո։

(Ի.Է.)

Զարթո' զիս տ̄ր յահագին խորոց քնոյ մեղաց. եւ զտարակուսեալ մարմինս իմ զգաստացո' յա̄մ գործս բարիս. խորհել միշտ մեծաւ երկիւղիւ, եւ առնել զհաճոյս քո յա̄մ ժամ։

(Ի.Ը.)

Ազատեա զիս տ̄ր 'ի ծառայութենէ

մեղայ. և խառնեա՛ 'ի թիւս ծառայից
քոց՝ որք սիրեցին զքեզ և զպատ-
ուիրանս քո պահեցին. տո՛ւր զեր-
կիւղ նոցա 'ի սրտի իմում. և ուսո՛ զիս
գնալ 'ի շաւիղս գնացից նոցա։

(ԻԹ)

Թեթևացո՛ զկարիս մարմնոյ իմոյ՝
և յաճախեա՛ յիս զշնորհս հոգւոյդ
սրբոյ՝ լինել տաճար և բնակարան աստուած-
ային կամաց քոց։ Նայեաց սիրով սի-
րել զքեզ և ատել զամենայն ցանկութիւնս
և զսէր աշխարհիս այսորիկ. որով եղև
կորուստ և անցումն հոգւոյս։

(Լ)

Ողորմեա՛ Տէր յանմարդաբնակ անա-
պատիս. և 'ի ձեռն սուրբն արժանաւո-
րեա՛ զիս խառնելոյ ընդ առաջին սուրբ հա-
րանցն արի և զգաստ ժուժկալութե
ժառանգել զխոստացեալ պարգևսն։

(ԼԱ)

Առաջնորդեա՛ ինձ Տէր 'ի նեղ և 'ի
նուրբ ճանապարհն. ուր առաջնորդե-
ցեր սրբոց քոց. և զօրացո՛ զտկարութի

իմ

իմ [illegible] ու համբերութեան [illegible] ի
[illegible]:

(ԼԷ)

[illegible]

(ԼԸ·)

[illegible]

(ԼԹ·)

[illegible]

(ԼԵ.)

[illegible]

(ԼԶ)

[illegible]

(ԼԷ.)

[illegible]

(ԼԸ:)

[illegible]

(ԼԹ:)

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]՝ [illegible] ՚ի [illegible] իմ.
և [illegible] ՚ի [illegible] [illegible] իմ. և [illegible] իմ
[illegible]. և [illegible] իմ [illegible]. և [illegible]
[illegible] իմ [illegible] և [illegible] [illegible] իմ,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:

(Ժ)

[illegible] Տէր [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
՚ի [illegible]՝ որ [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] և ՚ի [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:

(ԺԱ:)

[illegible] Տէր [illegible] քո. և [illegible] [illegible]
իմ. և [illegible] իմ [illegible] [illegible] քո. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. և [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]՝ ՚ի [illegible] և ՚ի [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]:

(ԽԷ:)

[illegible]

(ԽԸ:)

[illegible]

(ԽԹ:)

[illegible]

(ԽԱ.)

Փակեմ տէր զդուռն մեղաց իմոց. և բա՛ց ինձ զդուռն լուսոյ և արդարութե զի երկիւղալից սրտով եկից զհետ իմոյ արարչիդ. Որ ասացեր՝ եկայք առ իմ աշխատեալք. Եւ դարձեալ թէ՝ որ խնդրէ, առնու. որ հայցէ, գտանէ. և որ բաղխէ՝ բացցի նմա։

(ԽԲ.)

Ամաչեմ տէր ՚ի մերկութիւն անձին իմոյ՝ զոր կողոպտեաց թշնամին. և այժմ խոյտառակ և ամօթալից կամ առաջի քո։ Մարդասիրեա՛ և զգեցո՛ ինձ հանդերձ. մո՛ւծ և ուրախացո՛ ՚ի կոչումն բազմելոց քոց։

(ԽԳ.)

Զգեցո՛ ինձ տէր զպատմուճանն զառաջին զոր մերկացայ մեղօք իմովք. ցո՛յց զանոխակալութիւն քո յիս և լուսափայլ ողորմութեամբ քո զարդարեա՛ զմերկութիւն իմ։

(ԽԴ.)

Լո՛ւր տէր զաղաղակն անառակին

որ

... Библиотека ... XI 1922 ... имени ...

որ ամօթով կամ առաջի քո. զգանձ
հայրենի վատնեալ՝ սովամահ կորըն-
չիմ. կերակրիլ հաւասար եղէ խոզից
անասնոց և նմանեցայ նցա։

(ԺԹ)

Մի՛ մերժեր զիս Տէր ի հայրենի գը-
թոյ քոյ. համարձակիմ ի խնամս սի-
րոյ քոյ. ի ծնողէդ վերջացոյ՝ և զոր-
դիութի̄ իմ ուրացայ։ Հայր՝ մե-
ղայ յերկինս և առաջի քո. չեմ ար-
ժանի կոչիլ որդի քո. արա զիս իբրև
մի ի վարձկանաց քոց։

(Ի)

Զարդարեա զիս Տէր մեծաւ երկիւ-
ղիւ քո. և դարձո յանառակութենէ ի
յարդարութիւն. յաղտեղութենէ ի սրբութիւն.
ի ծուլութենէ ի զգաստութիւն. ժուժկա-
լութբ գնալ ի ճանապարհս քո ուղիղս։

(ԻԱ)

Դադարեցո զիս Տէր ի չարաչար
խորհրդոց իմոց. և յառնելոյ զկամս
մտաց իմոց և մարմնոյ իմոյ. զահա-
գին օր գալստեան քո Տէր նկարեա

ա-

առաջի աչաց իմոց. դողալ և սարսիլ
՚ի դատաստանաց քոց.

(Ծ՟Բ)

Պայծառացո՛ տէր զլապտեր հոգւոյ իմոյ որպէս կուսանացն իմաստնոց. և շնորհեա՛ պատրաստել արթնութեամբ ընդ առաջ ելանել երկնաւոր փեսային. զի մի՛ մնացից արտաքս որպէս յիմար կուսանքն.

(Ծ՟Գ)

Ծանո՛ տէր ինձ զճանապարհս քո և ուսո՛ ինձ զարդարութիւն քո. հեռացո՛ տէր զմարմինս իմ ՚ի խորհրդոց չարեաց՝ և հաստատեա՛ յերկիւղ բարեաց, տո՛ւր և անարատ կեալ առաջի քո յամենայն ժամ.

(Ծ՟Դ)

Զանօրէնութիւնս իմ ջնջեա՛ տէր. ՚ի յոյս բարեաց և յերկիւղ քո զմիտս իմ բևեռեա՛. լցե՛լ սիրով սպասել և ակն ունել մեծի գալստեան քո.

(Ծ՟Ե)

Զօրացո՛ զիս տէր ՚ի պատուիրանաց քոց՝ անսալ երկիւղիւ. դողալ և

սար

սարսիլ ՚ի դատաստանաց քոց. խնդրել զարդարութի և զիրաւունս երեսաց քոց. առնուլ զպարգևս շնորհաց քոց

(Ծ. Թ.)

Արձակեա՛ զիս Տր ՚ի կապանաց մեղաց իմոց. և զշինացեալս մեղօք՝ վերըստին նորոգեա՛. և զխաւարեալս ՚ի ցանկութենէ մարմնոյս լուսաւորեա՝ գնալով ՚ի ճանապարհս խաղաղութե, զի տեսցեն աչք իմ զփրկութի քո՝ զոր պատրաստեցեր սբց քոց.

(Ծ. Ժ.)

Բժշկեա՛ Տր զանբժշկելի հիւանդութի իմ. որ կարկամեալ դնիմ ՚ի մահիճս մեղաց իմոց, և դեգերիմ կամ ՚ի դուռն երկրորդ [illegible]. սպասեմ և ակն ունիմ մեծի գալըստեան քո.

(Ծ. Ի.)

Ողորմեա՛ Տր ինձ ո՛չ զանձնադամանալուծին առողջանալ. խոստովանել զանկողնոյ ցաւոց իմոց. շնչել Տէ կամաւորաւս քո ՚ի տան Տն. և ՚ի գաւիթս Տն

ծառ

ծաղկիլ և ոչ մեղանչել։ Խոստակեամ տր զբռնութի սատնյի. հա՛ն և 'ի բաց ընկեա՛ զզօրութի նր. արգե՛լ զյարձակումն նր 'ի վր իմ. զի տարապարհակ վարել զմարմինս իմ, տանի յընդդարձակութի ճանպրհի՝ որ տանի 'ի կորուստ և յապականութի։

(ԾԹ)

Յիշեցո՛ տր զբաղեալ և մոռացեալ մտաց իմոց զահաւոր և զսոսկալի դատաստան քո. զպատիժս և զփառսն արդարոցն. և զաններելի տանջանսն մեղաւորացն. և նոքօք զարհուրեալ դողացո՛ զմարմինս իմ տեսանել զմահ հանապազ առաջի աչաց իմոց։

(Կ)

Նուաճեա՛ տր զմարմինս իմ ընդ երկիւղ քո. և ընդ սէր պատուիրանաց քոց. և զհրամայեալսն 'ի նմա՝ երկիւղիւ լսել. առանց ձանձրութե կատարել միշտ՝ և մերկանալ 'ի մեղաց և 'ի ցանկութեց կենցաղոյս. և պայծառանալ վարուք առաքինութե։

(ԻԱ.)

Փրկեա՛ զիս Տէր ՚ի գաղտնաձիգ նե_ տից սատանայի. որ բազում մեքենայիւք պատեալ պաշարէ զիս. Նուար առնել զմիտս իմ. վարէ ՚ի գերութիւն ցանկութե մեղաց. առնելով ծաղր և այպն կա_ տականաց թշնամեաց։

(ԻԲ.)

Նորացո՛ զիս Տէր յերկիւղ քո. և զօ_ րացո՛ զօրութե քո. զհիւանդութիւն հոգ_ ւոյ իմոյ առողջացո՛. և զցաւս մարմ_ նոյս բժշկեա՛. և զջերմութիւն սրտի քո՝ հաստատեա՛ ՚ի սրտի իմում, չարչա_ րակից լինիլ մեց քոց։

(ԻԳ.)

Դարձո՛ զգերեալս ՚ի սատանայէ. և զմե_ զօք վաճառեալս Եգիպտոսն և խստա տանջանացն՝ փրկեա՛ ՚ի բռնակալ չար սպասաւորաց դիւացն. և յեղէգնա_ կոխ մեղացն հանցես՝ և արկցես զիս յերկիրն աւետեաց։

(ԻԴ.)

Ընկղմեա՛ Տէր զթշնամին իմ որ̃ զզօ_ րու

րութի փարաւոնի. զի սպառնացլ 'ի վր
իմ խորհրդոյ. դարձուցանելով զիս
յառաջին յանցանսն ը̄ իշխանութե̄ իւ-
րով ծառայել մեղաց և անօրէնութեց։

(ԿԱ)

Օերծո՛ զիս տէր 'ի լերինս քարան-
ձաւի. կամ 'ի տեղի անմատոյց. ուր և
ողորմութի քո առաջնորդեսցէ ինձ,
հանդիպելի մեծի փառաց անուանդ քո.
տալ ինձ զթևս աղաւնակերպ հոգ-
ւոյդ սբյ՝ թռչել և վերանալ խառ-
նել յերամս արդարոցն։

(ԿԲ)

Ժամանեցո՛ զիս տէր յօթևանս ար-
դարոց քոց. և զհանդիստ աշխատութե
ան հարցն պարգևեա՛ ինձ. անտես ա-
րա զյանցանս իմ և դասաւորեալ
պայծառացո՛ ընդ սբս և ընդ սիրե-
լիս անուանդ քո։

(ԿԳ)

Հաստատեա՛ տէր զխաղաղութի և
զպայծառութի լուսոյ կենաց անձին
իմոյ. զի մի՛ խաւարեցից յաջ կամ

յաւիտեան · և դատապարտիմ յաւուր
դատաստանաց քո՝ պաՀանջելով զյետին
նաքարակիտն մինչ իսպառ ։

(ԿԸ)

Մի՛ մերժեր զիս 'ի բազմագութ ո-
ղորմութեանց քոց · զապաւինեալս 'ի քեզ
ամրացո՛ աներկիւղ պաՀելով յամ(ենայն)
որոգայթից սատանայի · զի մի՛ գերի վա-
րեալ տանիցէ զմիտս իմ 'ի զբաղմունս
և 'ի չար ծառայութիւն ։

(ԿԹ)

Ուսո՛ զիս տէր առնել զարդարութիւն ·
խօսել զճշմարտութիւն · սիրել զողորմութիւն,
և ատել զաղտեղութիւն · խոտորիլ 'ի չա-
րեաց, և գնալ 'ի ճանապարՀս բարեաց

(Լ)

Մաքրեցո՛ զիս տէր յորսողաց՝ որք գան
'ի վերայ իմ · ըմբռնել զիս 'ի մեղս և
'ի ծուլութիւն անժուժկալութեան · մաւու-
ցութեամբ առնել յանցանաց իմոց · և ո՛չ
տալ մերձել զօր Հատուցման · և զսարսափ-
լի պատասխանն որ ասէ · երթա՛յք յինէն
անիծեալք 'ի Հուրն յաւիտենից ։

Սան

(ԺԱ.)

Յանձնեմ զիս Քր ի գլորմանէ. եւ ի բազմամեղ անձնոյս խորութենէ վե_րացո՛ եւ բարձրացո՛ թեւովք հոգւոյդ սբյ ի խնդրուածս հաճոյից. ի նորոգումն եւ ի լուսաւորութիւն մտացս. ի ջնջումն մեղացս. եւ ի կատարումն տր պատուիրանաց քոց:

(ԺԲ)

Խնդրեմ տէր զեղծեալ եւ զկորու_սեալ քո պատկերս. որ ի մէջ աղբի եւ տղմոյ մեղաց փակեալ կամ. գտո՛ ա_ծեալ աւելաւ շնորհի քո եւ դի՛ր ի գանձանակն առաջին յորմէ անկաւ.

(ԺԳ)

Ե՛կ Տր ի տեսութիւն հիւանդացեալ հոգւոյ իմոյ. դի՛ր զձեռն քո ի վր իմ. բժշկեա՛ ասելով. զօրացի՛ր ա՛ռ զմահիճս քո. եւ երթ ի տուն քո առողջարութե:

(ԺԴ)

Ե՛կ Տր ի խնդիր մոլորելոյս. որ յա_ծել շրջիմ արտաքոյ հօտի պատուի_րանաց քոց. գազանաբեկ եղեալ եւ քա_ րա_

րավէժ մեղօք կառափնուտիմ ՚ի դիւաց·
ըմբռնեա՛ և ած ՚ի փարախ հայրենի·
և խառնեա՛ ՚ի գառինս հօտի քո:

(ԺԲ)

Հետևեա՛ տր̅ զհետ ճողոպրելոյս ՚ի քէն· արագապէս փութացիր· հա՛ն և ըմբռնեա՛ զապստամբեալս ՚ի ձայնէ կոչման քո· և դի՛ր ՚ի բանդ կապանաց անխզելի սիրոյ քո:

(ԺԳ)

Մի՛ թողուր զիս տր̅ հեռանալ ՚ի սիրոյ պատուիրանաց քոց՝ և ՚ի վարուց առաքինութեանց· այլ յորդորեա՛ առաւելուլ յա՛մ գործս արդարութե՛· առանց մեղաց և առանց իրիք խափանուածոց պաշտել զքեզ սրբութե՛ և արդարութե՛ առաջի քո զա՛մ աւուրս կենաց իմոց·

(ԺԴ)

Մի՛ մատներ զիս տր̅ ՚ի ցանկութի մեղաց· ՚ի քուն աչաց և ՚ի ցանկութի մտաց· այլ պարգևեա՛ երկիւղիւ· և ապրեցո՛ յամենահնար չար դիւացն և յաշխարհական զբօսանաց·

Մի՛

(ՀԸ)

Մի՛ յապաղեր տալ ինձ զփրկութի հոգւոյ և զջերմութի սիրոյ. զկե_րակրոյ պարկեշտութի և զմարմնոյ ժուժկալութի. զարտասուաց բղխումն. զանդադար աղօթս. զհնազանդութի և զհամբերութի յուսոյ.

(ՀԹ)

Յաղթեա՛ տէր հակառակամարտին իմոյ. և զօրացո՛ զիս ընդ դիմակաց ընկնիլ պատերազմողին 'ի վր իմ. և զգեցո՛ ինձ զզրահն հաւատոյ. պա_հօք և աղօթիւք սրբել զաղտս ցան_կութե և զխորհուրդս մարմնական. և առնուլ զշնորհս փրկական.

(Ձ)

Տո՛ւր ինձ տր տեղի ապաշխարութե. աշխատութե հանգիստ. խաղաղութե հոգի. և արդարութե ճանապարհ. ամրութե զէն. հաստատութե յոյս. և պնդութե երկիւղ.

(ՁԱ)

Անցո՛ զիս տէր ընդ անհուն անցից

մեղաց՝ խորաթուխ ծովահեղձ ցան-
կական կենցաղոյս. և շնորհեա ինձ
'ի լոյս աչացս՝ և 'ի մտացս տեսու-
թն. 'ի հանգիստ կենաց. 'ի հանդեր-
ձուածս շնորհաց. 'ի շաւիղս ճանա-
պարհացն արդարութեն.

(ԻԲ)

Շնորհեա ինձ Տր լալ աչացս. ար-
տասուաց հոսումն. մեղաց սուգ մտաց.
սրտի երկիւղ. ոսկերաց իմոց սարսա
փումն և դողումն վս տանջանաց. կե-
նաց ճանապրհ. և անդ դիր պաղատանս.

(ԻԳ)

Արիացո զիս Տր 'ի պատուիրնաց պահ-
պանութե. որով յայտնի ժուժկալուի
'ի մարտ պատերազմի. բանսարկուին
յաղթութե. 'ի մարմինս մեռանիլ. և
պայծառանալ 'ի հանդերձեալ.

(ԻԴ)

Լեցո զիս Տր երկիւղիւ և զղջմամբ.
արտասուօք և հեծանօք. սիրով և սըր
բութբ. շնորհօք և ճշմարտութբ. գի-
տութբ և Տմ առաքինութբ.

(ՋԵ)

Ջնջեա՛ Տէր զբազմութիւն մեղաց իմոց. և թափեա՛ զմրուր դառնութեան յանցանացս. և պարարեա՛ զսիրտ իմ արբմամբ ս՟բ Հոգւոյդ. և զփշաբեր մարմինս իմ լցո՛ շնորհօք. զարգացո՛ և ՚ի պտղաբերութիւն փոխարկեա՛.

(ՋԶ)

Երևեցո՛ Տէր զշնորհս քո՝ զգութ և զողորմութիւն քո ՚ի պաշտօնեայս քո. և սանձարացո՛ զիս բնակարան լինել ամենասուրբ Հոգւոյդ. մի ևս ծառայել մեղաց և ապականութեանց.

(ՋԷ)

Բժշկեա՛ զիս Տէր ՚ի հպարտութենէ և յամբարտաւանութենէ. ՚ի սնափառութենէ. ՚ի մարդահաճութենէ և յոխակալութենէ. ՚ի նախանձու և ՚ի յատելութենէ և յամ չարութենէ.

(ՋԸ)

Փրկեա՛ զիս Տէր ՚ի մարդկային գովեստից ՚ի փքոց և ՚ի մեծարանաց. լոյս կարծելով զխաւարս՝ համբաւեն

՚ի

'ի վր̃ իմ բարի՝ զեղկելիս և զողորմե-
լիս։ Համբաւեն զիս ամենքինի. և ես
եմ արտասուելի և անմխիթար մեղօք լի։
Ծածկեա զիս 'ի լուսոյ սուտ գո-
վութեց և երանութեց. զի ոչ գիտեն
զմեղս իմ։ Նորև իմ սրբութ̃՝ և լի եմ
աղտեղութ̃. կերպարանիմ ամենքինում՝
և կեամ անառակութ̃. փայլիմ երկի-
ղածութ̃. և վարիմ մարդահաճութ̃.
Ճանաչեմ զճշմարտութի՝ և խօսիմ
զստութի. գիտեմ զարդարութի՝
և գործեմ զանօրէնութի։

(Իթ)

Քաւեա զիս Տր̃ 'ի մեղաց և 'ի բազմ-
բասանաց. և թող ինձ զանժուժկա-
լութեն և զծուլութե. զորկորստութե և
զդատարկաբանութե. զցանկութի աղ-
տեղութե. զհայհոյութի և զամ̃ բիծս
չարեաց։

(Լ)

Կացո զիս Տր̃ հաստատուն անշարժ
'ի տեղի փորձանաց պատերազմի.
առանց երկիւղի քաջ և պինդ հաւա-
տով

տով և յորդորական սիրով՝ զօրաւիգ լինիլ ընդ եկելոց դիւացն ՚ի վերայ իմ. զինեա՛ զիս ամրակուռ զինու քո՝ տալ պատերազմ և յաղթել թշնամոյն հակառակամարտին. որ կամի խապառ զիս որսալ:

(ՂԸ.)

Ո՛ ընկղմեալս տէր ՚ի խորս մեղաց հանցես և բերցես ՚ի լոյս պատուիրանաց քոց. և առ քեզ կոչեսցես ըզ հեռացեալս ՚ի քէն. և թողցես ըզ գործս իմ անառակութեան. զապաւինեալս ՚ի քեզ մխիթարեսցես. զարձակեալս ՚ի կապոյ պատուիրանաց քոց՝ ըմբըռնեա՛ ընդ լուծ սիրոյ քո:

(ՂԹ)

Ո՛ գութ սիրոյ քո տէր միաւորեա՛ յիս. և զարգելեալս ՚ի կապանաց բանսրի՝ արձակեա՛. և խզեա՛ զկապանս մեղաց իմոց. առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճանապարհ. և տեղի յարկից պատրաստեա՛. և պսակեա՛ ընդ սրբս քո:

(ՂԺ)

Հաղորդս արա՛ զիս տէր աստուածային սր-

րոյ քո. սիրել զպատուիրանս քո և գը-
նալ ’ի ճանապարհս քո. չարչարել մինչև
ցմահ վս̃ անուանդ քո. մտանել ’ի
փառս և դասել ընդ ս̃բս քո. և ուրա-
խանալ միշտ ընդ կամարարս քո։

(Գ. Ի.)

Գթա՛ ’ի մեղուցեալ և յեղկելի անձն
իմ տ̃ր. խափանեա՛ զանառակ ցան-
կութիս իմ. սրբեա՛ զաղտեղութի̃ մե-
ղաց. և քաւեա՛ զանօրէնութիս իմ.
բժշկեա՛ զվիրաւորեալ հոգիս. և ա-
ռողջացո՛ զհիւանդացեալ մարմինս իմ.
ցրուեա՛ զչարն յինէն. և ժողովեա՛
զբարիս և լից զպակասութիս իմ։

(Գ. Լ.)

Առաջի քո անկանիմ և խնդրեմ
զթողութի̃ մեղաց իմոց. զպաղատանս
իմ ընկալ. և քաւիչ լեր յանցանաց
իմոց. պայծառացո՛ և լուսաւորեա՛
զխորհուրդս և զմիտս իմ. կարողացո՛
զմարմինս իմ անդադար կալ ’ի փա-
ռաբանութի̃ անուանդ քում ս̃բյ։

(Գ. Օ.)

Օ անկեալս մեղօք կանգնեա՛ տէր

և զխոցեալս 'ի թշնամւոյն դեղապա-
տեամ բարձ զցաւս մեղաց և վերացո
զկսկիծ յանցանաց · յափշտակեա 'ի
դառն մահձուց · և ազատեա յանողորմ
տանջնցն · 'ի մորմոքանկն յղփանաց հե-
ռացո և 'ի դասս ձգնու ընն դասեցո։

(ԿԷ)

Տէր վերակացու և պահապան անձին
իմոյ ով Տր իմ Յս պահեա զիս 'ի
դիւաց · և փրկեա զիս 'ի մարդկային
փորձանաց։ Հակառակողաց յաղթեա
և կացո զիս 'ի մէջ պատերազմողաց
քաջ և ընտիր լինել · գործակցեա ինձ
լինել քաւարան մեղաց՝ և համբերել
վշտաց · առաքինաջան գործովք հան-
դիպել քում ածային շնորհացդ։

(ԿԸ)

Ո՜յ ինձ Տր՝ վա՜յ ինձ · զի մեղօք
կործանեցայ · և մտօք իմովք աղտեղե-
ցայ · 'ի բարեաց ունայնացայ՝ և 'ի սի-
րոյ ցամաքեցայ · 'ի լալոյ խաւարեցայ
և 'ի գնալոյ դադարեցայ։ Ո՛չ ունիմ
աչս լալոյ և արտասուաց · ծփիմ տրկու-
սել · զի յոյս և ակն բարեաց ոչ ունիմ

(ԻԹ.)

Յանդգնեմ Տր զտարաբերեալ անձն իմ որ լի եմ մեղօք և անթիւ յանցանօք. և խարշեալ և տրոհեալ եմ ամ անդամօքս. յոտից մինչև ցգլուխս ապականեալ. և չիք հնար բժշկութե. եթէ ոչ 'ի քէն Տր իմ յս. խոնարհեմ առ վիրաւորեալս գեղատուութբ. և մի դարձիր 'ի չարահոտ ախտացելոյս։

(Լ.)

Հեռացո Տր զբերան իմ 'ի բամբասելոյ. և զլեզու իմ 'ի չար խօսելոյ. զականջս իմ 'ի չար լուր լսելոյ և զձեռս իմ 'ի յափշտակելոյ. և զոտս իմ 'ի յանաւակ գնացս երթալոյ. և զամ անդամս իմ զգաստացո միշտ զհաճոյս քո կատարել։

(ԼԱ.)

Մեղայ քեզ Տր մեղայ. զի յանցեայ զպատուիրանաւ քով. 'ի լուսոյ կենաց ելայ՝ և մտայ 'ի խաւար մեղաց ցանկանալով աղանդուէց. 'Ի սիրոյ քո հեռացայ՝ ըմբռնեցայ 'ի չարէն. և եղէ որ

դի կորուսեալս. ողորմեա ինձ բազմա մեղիս բարերար՝ զի դու միայն ես մարդասէր:

(ԻԲ)

Քեզ տէր ապաւինիմ. որ քաւարան ես մեղաւորաց. եւ փախուցելոյս դարան. արա փախստական զթշնամին իմ: Օգնական զայլ ոք ոչ ունիմ. բայց զքեզ միայն ունիմ պաշտպան անձին իմոյ. ի վտանգից փրկեա. ի յորոգայթից ապրեցո. եւ արժանի արա զիս լինիլ որդի յաւիտենին:

(ԻԳ)

Ողորմեա ինձ տէր կենաց եւ բաշխիչ մեղաց. կատարիչ խնդրուածոց եւ արձակիչ կապելոց. բաշխող պարգեւաց եւ տուիչ ամ շնորհաց:

(ԻԴ)

Լուր տէր զաղաչանս իմ. եւ ընկալ զպաղատանս իմ. քաւեա զյանցանս իմ. եւ կատարեա զխնդրուածս իմ. արձակեա զկապանս իմ, եւ բժշկեա զհոգի իմ. առողջացո զմարմինս իմ եւ ուղղեա զգնացս իմ. փութացո զիս ժամանել յօթեւանս սրբոց քոց:

(Ի՛Ե)

Հալածեա՛ տ̅ր զբազում ախտաժէտութիւնս իմ. զցաւս ի մարմնոյս՝ և զաղտ ի հոգւոյս. զքուն ի գլխոյս՝ և զյագումն որկորոց։ Պահեա՛ զխորհուրդս իմ անզբաղ. զսիրտ իմ ս̅բ. և զմիտս իմ լուսաւոր. զցանկութի̅ն առ քեզ. և զյօժարութի̅ն՝ յաղօթս ի տուէ և ի գիշերի։

(Ի՛Զ)

Բղխեա՛ տ̅ր ի գլուխս աղբիւր վըտակաց և զանդս մտաց իմոց առոգեա՛. զաղտ յանցանաց իմոց լուա՛. և սրբեա՛ զթարախ վիրաց իմոց. զփուշ մեղաց իմոց խլեա՛ և տնկեա՛ զբոյս կենաց։ Աճեցո՛ տ̅ր զարդարութի̅ և նուաստացո՛ զանօրէնութի̅. մեռո՛ զմարմնոյ ցանկութի̅ և նորոգեա՛ զհոգւոյս կենդանութի̅։

(Ի՛Է)

Կոչեա՛ տ̅ր զմեղուցեալ անձն իմ՝ ի քեզ. զի մերձենալ առ քեզ ոչ իշխեմ. պատկառիմ յամօթոյ՝ և զարհուրիմ ի գործոց իմոց. ոչ ունիմ

առ

առ քեզ համարձակութիւն՝ զի ես ինձէն եմ կորուսեալ։ Ի տէր պատուիրանաց քոց հեռացայ՝ և մերկացայ ի փառաց քոց. այլ դու տէր գթա՛ յիս և ողորմեա՛. զի ստեղծուած եմ անարատ ձեռաց քոց։

(Ի՛Ը)

Ոչ իշխեմ տէր անյոյս լինել. զի ողորմած ես գթած. և փառս անճառ խոստացար դարձելոց մեղաւորաց. այլ ես զարհուրիմ և դողամ. և երկնչիմ ի բազում և յանթիւ մեղաց իմոց. զի պատրեալ խաբեցայ յորսողէն. և արդ զինչ լինիմ եղկելիս՝ որ տարակուսեալ եմ ի կենաց։

(Ի՛Թ.)

Արա՛ զիս տէր ի սուգ և յարտասուս վասն մեղաց իմոց. զի ծանրացեալ եմ անօրէնութեան բեռամբ՝ և յաղթեալ աղտեղի խորհրդով. շատ ներեցեր ինձ զի ոչ խրատեցեր զիս ի մարմնի. արդ սարսեալ դողամ, թէ ոչ միայն ինձ այսպիսի չարիք։ Աղաչեմ բարերար տէր՝ մի կո

կոչէր զիս յատենի . և տանջանաց
մի մատներ զիս . այլ փրկեա՛ 'ի հրոյ
գեհենին . և 'ի վտանգիցն ապրեցո՛ .
և ողորմեա՛ ինձ . զի դու միա՛յն ես
մարդասէր:

(ՃԺ)

Ա՛յ ինձ տէ՛ր՝ զի ծփանք տարակու-
սանաց պատմեն զիս . և զմիտս իմ խռո-
վեն . զոր աղօթեմ ոչ գիտեմ:
Աղմկեմ և ոչ իմանամ . շրթունք
իմ բարբառին՝ և միտք իմ ձողոպրել
յածի այսր և անդր և զկայուածն ոչ
ունի: Եւ կամիմ զի իցէ անդ՝ բայց
ոչ դադարի . ոչ տեսանի արդեօք և ոչ
ըմբռնի . զոր աշխատիմ և ոչ ինչ օգ-
տիմ . որպէս ձայն հնչեալ պղնձի և ծընծ-
ղայի՝ թափուր և ունայն դատիմ . և
անպտուղ գտանիմ յամենայն բարեաց:

(ՃԺԱ)

Ընկա՛լ տէր զմաղթանս որ փախուցեալ
կամ 'ի լերինս . որպէս ծիտ ջար 'ի տանէ
հալածեալ վասն մեղաց: Եւ 'ի մէջ եղ
բարց հրաժարեալ եմ . 'ի մէջ աշաշտա
մանց հեռացեալ . զի սիրող էի մեղաց՝

և նախատինք կրօնաւորաց. անյագ-
'ի մեղաց և 'ի զրկանաց։ Անգութ էի
աղքատաց՝ և հակառակ սպասաւորաց.
անողորմ էի հիւանդաց՝ և անմխի-
թար աշխատողաց. չէի իսկ արժանի
կալ 'ի մէջ ճգնաւորաց։

(ՃԺԱ)

Հանգո՛ տր զշնորհս հոգւոյդ սբյ 'ի
վրյ իմ. որ միայն եմ 'ի պատերազմի
առանց օգնականի։ Արբեա՛ տր զտաճար
հոգւոյ իմոյ՝ և առ իս լեր ո երբեկոյս։
Բա՛ց զաչս հոգւոյ իմոյ՝ և լուսաւո
րեա՛ զմիտս և զխորհուրդս իմ։ Տո՛ւր
ինձ զօրութի տր իմ յս. և ընկա՛լ զօրհ
նաբանութի բերանոյ իմոյ։ 'Ի խոր
քնոյ գիշերոյ զարթո՛ զիս դոհանալ
և օրհնել զքեզ՝ որով զմեղս իմ քա-
ւեցից. Շնորհեա՛ ինձ սուգ և ար-
տասուս լալոյ և սգալոյ. և անդա-
դար աղօթելոյ առաջի քո։

(ՃԺԲ)

Պահեա՛ տր զդատապարտօղն իմ
որ յանդգնեցի 'ի վր՝ մարտ եղեալ ըն-

դիս ցանկութ՟ե և անժուժկալութ՟ե.
ծուլութ՟ե և որկորստութ՟ե. փառասի֊
րութ՟ե և մարդահաճութ՟ե. բարկութ՟ե
և սրտմտութ՟ե. ատելութ՟ե և չարաչար
հայհոյութ՟ե. սնափառութ՟ե և սնապար֊
ծութ՟ե. հպարտութ՟ե և ամբարտաւա֊
նութ՟ե. բանիւք և գործովք և խորհր֊
դովք զօրաժողով լինիլ ՚ի վ՟ր իմ. և
ընկղմէ զիս ՚ի խորս չարեաց.

(ԺԱ.)

Սփռեա՛ տ՟ր զշնորհս քո ՚ի վ՟ր մա֊
սանց անդամոց իմոց. լցո՛ տ՟ր զմարմին
իմ արիութ՟ե և ժուժկալութ՟ե. և զհո֊
գիս իմ երկիւղիւ և դողութ՟ե. զսիրտ
իմ սիրով և արդարութ՟ե քո, և զմիտս
իմ լուսով և իմաստութ՟ե քո. զխոր֊
հուրդս իմ հանճարով գիտութ՟ե քո,
և զոտս իմ գնալ ՚ի շաւիղս արդարութ՟ե
և զբերան իմ անդ՟դր սաղմոսել քեզ
գոհութ՟ե և օրհնութ՟ե. զաչս իմ յորդա֊
բուղխ արտասուօք. և զհոտոտելիս իմ
հոտոտել զհոտ գիտութ՟ե ՚ի կենս. զլսե֊
լիս իմ լսելով զձայնն աւետեաց որ ա֊
սէ. Թողեալ լիցին քեզ ամ՟ մեղք քո

(ՃԽԸ)

Մինչև յերբ անսաս տր չար գործողին․ որ ոչ յագի իմով կորստեամբ․ այլ հանապազ սկիզբն առնէ չարեց․ և 'ի բաց կորզել խափանէ զիս 'ի բարեաց և յառաքինութեց․ և հեռացուցանէ զիս 'ի սրբութեց․ և 'ի յաւտնից կենաց արտաքս հանէ զիս։ Խաւարեցուցանէ զլուսաւորութի աչացս․ և ապականելով գերէ զմիտս իմ․ և մորէ զիս 'ի չար ծառայութի յանցանաց․ և 'ի ձեռս անօրէն դահճացն մատնէ զիս․ և տանի 'ի տեղի չարչարանաց․ և արկանէ 'ի բանտ կապանաց մահու․ կացուցանէ 'ի մէջ խաւարաւէր ապասաւորաց․ և 'ի տառուտնս մեղաց կապէ զիս․ և արդ ես եղկելիս զինչ լինիցիմ․ եթէ ոչ դու տր օգնես ինձ։

(ՃԽԹ)

Տե՛ս տր զլալիս և զողբալիս․ զպաղատելիս և զեղկելիս․ ինձ ողորմեա՛ անօրինելոյս․ և շնորհեա՛ ինձ յորդարտասուս 'ի գիշերի, և զնշոյլ շնորհաց

հաց քոց յաւուրաւուր։ Բայց զխաւարեալ աչս սրտի իմոյ՝ և բժշկեա զհիւանդացեալ հոգիս իմ ընկալ զդարձ մեղաւորիս և մի՛ բարկանար բազմամեղիս տր իմ յս. և քանզի անթիւ ունիմ զչարիս՝ ջնջեա յինէն և տուր ինձ զշնորհս բարեաց։

(ՃԺԷ)

Համարձակիմ տր աղօթել առ քեզ. խնդրեմ և ոչ իմանամ. զօգտակարն հոգւոյս յայտնեա ինձ ողորմած տր զկամս բարիս. և ուսո ինձ զպատուիրանս քո. Ո՜ բարիս՝ զոր ոչ խնդրեմ և իմանամ տր ինձ տուր. և եթէ ոչ գործեմ զբարիս, բարի՛ արա ինձ տր. և եթէ ոչ խնդրեմ զողորմութի, ողորմութի շնորհեա ինձ տր. և զհեռացեալս առ քեզ կոչեա. և եթէ ոչ կամիմ, բռնաւորեա և 'ի քեզ կորզեա. և եթէ ոչ կամիմ, դարձո զիս. և եթէ ընթանիմ յումեքէ, զերծո զիս. եթէ յերկրաւորս զբաղեցայ՝ 'ի խորհուրդս հոգևորս զբաղեցո զիս. եթէ

այսր և անդր գնալ ցնդելով, մի՛ թո-ղուր զիս մինչև ըմբռնեալ տարցես
'ի տեղի յարկի փառաց քոց։

(ՃԺԲ)

Մէ՛ հոգի տ՟ր իմ յեղկեալ սիրտս և 'ի զազրանէր մարմինս․ զի հող եմ և մոխիր․ սիրեմ զերկրաւորս և ոչ փափագեմ նայել յերկնայինսն․ այլ միշտ հեշտանամ 'ի չարիս․ և ոչ տեսանեմ զանվախճան փառսն։ Նաև ոչ յի-շեմ զառ՟ջին ոք՟ հարսն զերանելիսն, այլ 'ի տիղմն աշխարհիս թաւալիմ․ և ոչ մաքրեալ վերանամ դասիլ ընդ առաքինիսն։ Նաև զի մոռանամ զեր-կիւղ դատաստանին․ և ոչ դողամ յահա-գին դառն տանջանացն՝ որ կայ պահել մեղաւորաց․ և ես ծուլանամ անհոգ-լինելով 'ի փրկութ՟է կենաց․ շնորհեա՛ ինձ տ՟ր սուգ և կոծ անհանգիստ․ և
արտասուս ապաշխարանաց։

(ՃԺԳ)

Մի՛ յանդիմաներ զիս տ՟ր յաւուրն մեծի ահեղին․ և մի՛ յատենի հրա-

պա

պարանոցին կացուցանէր զիս ամօթալի.
և 'ի տեղի ատենի մի խայտառակէր զիս.
և մի կշտամբէր յատեան դատաւորին,
և մի թողուր ինձ զոչ գիտեմն լսել.
և զանհաւոր բարբառն ահաբեկ՝ որ
ասէ երթայք յինէն 'ի հուր գեհենին
Իսկ մի 'ի բաց մերժեր ընդ վատ և ը̄
չար ծառայի. և 'ի ձեռն անօրէն կապողի
մի մատներ զիս. և մի տար կերակուր
որդանց թունաւորաց 'ի մէջ բորբո
քեալ բոցոյ. և մի արկաներ զիս 'ի
խաւար սառնամանեացն տարտարոսին
Այլ փրկեա զիս 'ի սաստիկ կայծա-
կանց հրոյ. 'ի բոցեղէն գետոց արշա
ւանացն. 'ի սաստիկ լալագին և խիստ
տանջանացն. և յողբոց տարակուսա
նաց. 'ի կափկափելոյ ատամանցն և 'ի
սալառնելի կսկծանաց. 'ի տոչորմանէ
խաւարային բոցոյն, և 'ի դըժնդակ
դառն աղէտից խորովելոյն. 'ի բոցա-
ծաւալ և 'ի շրջապատ հրոյն. և 'ի կող
կողանձոյն և յանդադար վայոյն փըր-
կեա և ազատեա զիս տ̄ր:

Բաղ

(Ա՚Ի)

Բազմացաւ որ անօրէնութի՛ ՚ի վե՛ր
իմ, իբրև զբեռն ազէ՛ կամ կապարի՛
բազում է ախտ ՚ի հոգիս իմ. և անխը_
տիր եմ ՚ի մեղս մարմնոյ. և զանազան
չարեօք լցեալ եմ: Բայց այլ ինչ ու_
նիմ փառաւորագոյն՝ զանզուգաւի մար_
մնոյ՝ որ քան զիմ չարիս է գառնա_
գոյն. և զի յաղօթելն իմում ձանձ_
րանամ. և ՚ի սաղմոսելն ո՛չ իմանամ.
՚ի խնդրել զերանութի՛ այլ ըղձանամ.
և յերկիւղէ շնորհաց դատարկանամ.
տկարանամ մարմնովս և արձան այլ
սիրտ իմ լինի. և ո՛չ ծագէ ՚ի ներս
լոյսն անշիջանելի. և յաւուրն չարի
ո՛չ սարսեալ դողամ:

(Ա՚ԻԱ.)

Շնորհեա՛ ինձ տէր՝ երկիւղ սրբու՛թ
և սգոյ. և յորդորեա՛ առ իս աղբիւրս
արտասուաց. թեթևացո՛ զծանրութի՛
բեռանց իմոց. և աճեցո՛ առ իս տր ա_
ղօթս: Փութացի՛ր տէր և ե՛կ ՚ի խըն_
դիր մոլորելոյս. որ մերձեալ եմ ՚ի

վախ

վախճան կորստե՟ն. վ՟ս զի խաւարեցոյ
'ի լուսոյ. և 'ի սիրոյ պատուիրանաց
քոց խափանեցոյ. 'ի չար Թշնամւոյն
յաղթեցոյ՝ և նուաղեցոյ յերկիւղէ
քումմէ: Տապալեցոյ 'ի չար խոր-
հրդոց չարին՝ և ցամաքեցոյ 'ի շնոր
հաց արտասուաց սիրոյ քո. խաբեցոյ
յունայն բանից՝ և 'ի լուսաւորութ՟է
մտաց մոլորեցոյ. աղտեղեցոյ մեղօք՝
և զօր վախճանին մոռացոյ:

(ՃԻԲ)

Տարակուսիմ անձնոյս լինելով՝ որ ոչ
գոյ ճնար ապաշխարութ՟ե. զի մարմնովս
տկարացայ՝ պակասեալ 'ի զօրութ՟է. և
ծերացեալ նուաղեցայ: Սակայն 'ի
քեզ ապաւինիմ որ յ՟ն հաւէր յօգ-
նու՟թ ծանրաբեռնեալ ընկղմելոյս.
և ազատեա՛ զիս 'ի չարեաց. որ ազա-
տիչդ ես 'ի յանցանաց:

(ՃԻԳ)

Ընկա՛լ տէր զդոյզն շաղփաղփ ա-
ղօթս իմ. որ կամ առաջի քո դատա
պարտեալ. այլ և ծոյլ 'ի զգաստութ՟է.

մո

մոլորեալ եմ'ի մտաց և յերկիւղէ ու-
նայնացեալ եմ։ Երան իմ այլ ընդ-
այլոյ բարբանջէ. աչք իմ ապշու. և
միտք իմ զբաղնու. ոչ անզբօս աղօ-
թեմ. և ոչ սրտի մտօք խնդրեմ. ոչ
հաւատով առ քեզ գոչեմ. և ոչ եր-
կիւղիւ կարդամ. ոչ արտասուօք հայ-
ցեմ, և ոչ դողամ և սարսիմ վ(ասն) ա-
նուրն պատասխանատուութեանց.
Այլ արդ տր' մի' անսար. այլ փու-
թապէս մերկ յապաշխարութի(ւն) և 'ի
բովս մաքրութե(ան) հրոյ սրբեալ և աղա-
տեալ 'ի մեղաց. Անձաւ ջերմամբ
եռացո և 'ի յորդոր արտասուս և 'ի
պաղատանս և 'ի խնդրուածս. և որ
պաւորեա զիս զառաջին քուսաւո-
րութե(ան) կերպարանն.

(ՃԻԿԻ)

Ողորմեա տր մեղաւորիս' յանցաւո-
րիս անթիւ բազմութ(եամբ). և դարձո յա-
պաշխարութի(ւն) զգերիս վտարանդեալ.
և մոյծ զիս յարքունական փառսն.
Առաջնորդեա ինձ զկերին ճանապարհն

գալ

գալ առ քեզ. զի եթէ դու ոչ առաջ
նորդեսցես ինձ ես ոչ կարացից գալ
զի դու իսկ հրամայեցեր. եթէ ոչ ոք
գայ առ իս՝ եթէ ոչ Հայր իմ ձգեսցէ
զնա։ Եւ արդ Տէր իմ գթած՝ մի՛
յիշեր զմեղս իմ յաճախ լրբութեամբ՝
և զանց առներ 'ի ծածկես քումդ.
մի՛ թողուր զիս մնալ 'ի նոյն չարիս՝
և 'ի կեանս Տէր սպառիլ. այլ որպէս
ընթացեալ զկնի ծառայի փախելոյ
այսպէս դարձուցանելով զիս թող
ցես զյանցանս իմ. և արասցես հա
ղորդս սրբոց կամարարաց քոց։

(Ճ՛ԻԱ)

Դարձո՛ Տէր զցասումն բարկութեան
քո յինէն. որ մեղօք բազմօք իմովք
արտմեցուցի զքեզ։ Ողորմեա՛ ապս
տամբելոյս 'ի քէն. և զանհնարին
դիզեալ կոյտս մեղաց իմոց ցրուեա՛.
ընդ քաղցր լծոյ ծառայութեան քո
բերեա՛ զմիտս իմ։

(Ճ՛ԻԲ)

Պարգևեա՛ ինձ Տէր յն զալուստն

դաւթի՝ և զողբումն երեմիայի ըզ
հառաչումն պետրոսի և զյորդառատ
վտակս արտասուաց կնոջն պոռնկի ·
զի նստեալ լացից անդադար 'ի տուըն
ջեան և 'ի գիշերի · զի արժանի եղէց
սրբել 'ի յաղտոյ և 'ի թարախոյ · և
յորդնալից վիրաց զերծանիլ · և 'ի
բազմաբեռն չարեաց թեթևանալ
և դասիլ ընդ սրբս քո ·

(ՃԻԷ)

Ողորմիլ ինձ տր մի՛ յամենայն · զի ա
ւանց քո վաստակելոյ յիս՝ ոչ երբէք
գործի բարի · և ոչ սերմանեալն յանդ
հողոյ իմոյ բուսանի · զի սերմն բանի
քո որ յիս սերմանեցաւ՝ 'ի չար թըռ
նամոյն քաղեցաւ · և բուսեալն՝ ումն
'ի տապոյ չորացաւ · և ումն 'ի մէջ փը
շոյն անկեալ հեղձեալ ցամաքեցաւ ·
մշակելով քո յիս տր՝ ըծեամ զերկուս
աչս եզանց որ յիս՝ արտասուաց ոչ ձայ
նիւ պաղատիլ առ քեզ յարաժամ · զի
արժանի՛ գտայց ողորմութե քում ·

(ՃԻԸ)

Շնորհեա տր զխաղաղութի եկեղեց

ւոյ քում տէր · և ամ հաւատացելոց
թագաւորաց և իշխանաց՝ զօրաց և
զօրաւորաց 'ի ճակատու պատերազ
մաց՝ յաղթել անօրէն բռնաւորաց:

(Ճ՛ԻԹ)

Աղօթեմ տր առաջնորդաց եկեղեց
ւոյ՝ հովուապետաց և վարդապետաց
երիցանց՝ սարկաւագաց՝ դպրաց՝ և
ամ ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ առ
նել զիրաւունս և զարդարութի յամ
ժամ · հովուել զժողովուրդս քո · որք
նիլ մն հոգւոց նց · ասելով ահաւասիկ
ես և մանկունք իմ զոր ետուր ցիս:

(Ճ՛Լ)

Աղօթեմ տր յմ քն կարօտելոց և
տրկուսելոց · որբոց և այրեաց · տնան
կաց և տանց հաւատացելոց · կենդա
նեաց և ննջեցելոց · և որք ընծայա
բերք են եկեղեցւոյ · Աղքատաց՝ կե
րակրողաց՝ ողորմածաց՝ երկիւղածաց
և հիւանդաց · նաւորդաց և ճանապար
հորդաց · խոստովանողաց և ապաշխարո
ղաց · և անդարձ մեղաւորաց · ողորմեա
տր և դարձո զնս յապաշխարութի:

(Ճ'ԼԱ)

Ողորմեա՛ տ͞ր եղբարց մերոց կրօնա_ւորաց. և միանձանց ճգնաւորաց. և որք յանձն առարին զինքեանս յաղօթս մեր յիշել. ողորմեա՛ բարերար և ըստ իւրաքանչիւրոց պիտոյից, բաշխեա՛ առատապէս զշնորհս հոգւոյդ ս͞բյ 'ի վ͞ր ամենեցուն սոցա. և զարդարեա՛ և միացո՛ 'ի սէր ա͞ծութ͞ե քո:

(Ճ'ԼԲ)

Աղաչեմ տ͞ր յ͞ի՛ և անկանիմ առաջի քո ս͞բ խաչին. բարեխօսութ͞ե ս͞ր զա_ղաչանս իմ ընկա՛լ. և զխնդրուա՛ծս իմ կատարեա՛. և զօրութ͞ե սորա զօրացո՛ զիս 'ի կոչմանս յոր կոչեցայ և 'ի պատ_ուիրանս քո զոր ուսայ: Տո՛ւր ինձ տ͞ր զամ 'ի զօրութ͞ի և 'ի ժուժկալութի 'ի զգաստութ͞ի և յառողջութ͞ի լինիլ պահապան անձին իմոյ 'ի տւ՛նջեան և 'ի գիշերի և յա͞մ ժամու. 'ի նստել և 'ի յառնել. 'ի գնալ և 'ի դադարել. 'ի գործս և 'ի վաստակս. յաղօթել և 'ի պահել. և զհաճոյս կամաց քոց կատարել:

Ա

Ամ եղիցի ինձ բերդ ամուր և աշտա-
րակ հզօր երեսաց Թշնամւոյն . զար-
դարեա՛ զիս սովոր 'ի զարդ հոգեղէ-
նաց՝ և 'ի լոյս իմանալի ։ Եւ յա-
ւուրն ահեղի բարբառոյ գաբրիէլի՛
յերևիլ ն̃շյ խաչին՝ լուսաւորեա՛ զխա-
ւարեալ հոգիս . վերանալ լուսով ը̃
առաջ անմահ փեսային . խառնիլ յե-
րամս հայրապետաց . և 'ի դասս մար-
տիրոսացն . և 'ի գունդս հրեշտակաց ։

(Ճ՚Լ, Գ)

Բարեխօսութե̃ սրբուհոյ Ա̃ծածնիդ
և անարատ միշտ կուսիդ . և յովհան-
նու կարապետին . ստեփաննոսի ա-
ռաջին մարտիրոսին . և ս̃րյն գրիգորի
լուսաւորչին . և ա̃մ ս̃րց վկայից քոց՝
լո՛ւր ինձ եղկելւոյս ։ Եւ գլորելոյս
ձեռնտու լե՛ր . և մոլորելոյս առաջնոր-
դեա՛ . և 'ի խաւարէ հանցես զիս 'ի լոյս
և հոգւոյ իմոյ ազատուԹի̃ շնորհեա՛ ։
Հաստատեա՛ 'ի սէր քո . և բևեռեա՛
յերկիւղ քո . զտաճար հոգւոյ իմոյ
մաքրեա՛ . և առ իս օԹևանեա՛ ։

Փա

Փակեմ զդուռն մեղաց իմոց. և պա_
րըսպեմ շուրջանակ յոտնէ իմմէ.
Եւ 'ի մարդոյ չարէ և յանիրաւէ
փրկեմ և ազատեմ զիս առաքինութ̃ե.
և պարգևեմ ինձ զանձառ երանութ̃ի
քո. Կենդանեաց մերոց ողորմեամ.
և զհոգիս ննջեցելոց մերոց պայծա_
ռացեալ լուսաւորեամ։

(Ճ՛Ի. Գ.)

Բարեխօս առ քեզ ունիմք զառա_
քեալսն և զմարգարէսն. և զամ̃ սբ̃
մարտիրոսսն. զհայրապետսն և զվար
դապետսն։ Սուր աղաչանաց նց̃ և
ազատեմ զիս 'ի մեղաց իմոց. տնկեմ
յիս հոգի շնորհաց. և յորդորեմ զիս
բարիս գործել. 'ի ծուլանալն իմում
բռնաւորեմ. խափանեմ զիս 'ի չար
գործոց՝ և սերմանեմ յիս պտուղ
բարեաց. Քաջալերեմ զիս 'ի նեղութ̃
իմում. մխիթարեմ 'ի վշտի. արժանի
արա զիս տէր իմ և ած̃ իմ յս̃ քս̃
լինել քեզ խաչակից մինչև ցմահ.
որպ̃ զի 'ի հեշտութեանց աշխարհիս

հրաժարեցի. և եղէց երանելեացն
դասակից. և աւազակին եղէց հա-
ղորդ. և ի դրախտին վայելեցից
զկեանս անմահս:

(Ճ՚Ե)

Յաւուրն ի վախճանի՝ հրեշտակ
բարի ինձ առաքեա, քաղցրութեամբ
աւանդել զհոգի իմ. ընդ ուղիղ
ճանապարհ առաջնորդեա. և զդա-
ւանն դարանակալ կործանեա. անցո՛
զիս անխռով ընդ օդս խաւարայինս.
և զերծո՛ ի չար ժանից գազանին.
ապրեցո՛ և աներկիւղ պահեա. և ի
կայանս սբցն հանգո՛, սպասել և ակն
ունել գալստեան քո:

(Ճ՚Զ)

Յորժամ գաս յերկնից ահեղ փա-
ռօք և անթիւ դասիւք հրեշտակօք,
զարհուրել դողան առ հասարակ ա-
զգք ամ՝ երկնայինք և երկրայինք.
յակնարկել քո զօրութեանդ՝ մարմին
յարնէն փոշւոյ անմահ թագաւորին
և անձառ դատաստանին և աններելի
պատուհասին: 54 Յայնժամ

(ԻԲ)

Յայնմ աւուր և զիս ընկա՛լ Տ̅ր ընդ արդարս և ընդ կատարեալս քո. և կարգաւորեա՛ ընդ աջմէ դասուն. և պսակեա՛ ընդ ս̅բս քո. և շնորհեա՛ ինձ զկեանս յաւիտենից. և զանճառ բարիս քո պարգևեա՛ ինձ. և քեզ փառք արարողիդ՝ և պարգևողիդ իմոյ բարեաց:

(ԻԳ)

Յիշեա՛ Տ̅ր զհոգիս ննջեցելոց մերոց յաւուր մեծի քում գալըստեանդ՝ յորժամ գաս յերկնից անճառ փառօք. ահեղ և սոսկալի զօրօք. հրամանիւթ և հոգեղէն զուարթնօք: Ի՞. հաւոր հուր առաջի քո ընթացել տարածանի. կիզէ զլերինս՝ և հալէ զբլուրս. և զարարածս ա̅մ առ հասարակ տապալէ: Յայնմ աւուր ահեղին ողորմեա՛ ինձ մարդասէր. զի դին ձ̅ք արարած քո եմ: Յորժամ զողջախուրս ցամաքեցուցանես՝ և ըղ-

դնայս գետոց դադարեցուցանես.
զծովու ջրոյն զանբաւութի սպառե-
ցուցանես. զլուսաւորս խաւարեցու-
ցանես. փողն ահագին ընդ տիեզերս
ա͞մ ձնչի. և զմեռեալսն զա͞մ զար-
թուցանէ. և զաշխարհս ա͞մ դողա-
ցուցանէ. և արարածք ա͞մ յարուցե͞լ
կան առաջի ա͞ծուե͞ քո։ Ցայնժամ
դնես զդատողական աթոռ քո. և
ընդ քեզ բազմեցուցանես զերկոտա-
սան առաքեալսն։ Ինաչսա դ͞տաստանա-
դատես. և յամենեցուն արդարու͞թի
պահանջես. զկամաւորս քո պատուես՝
և զապստամբեալսն 'ի ձախմէ կողման
քո՝ պատժես. և զարդարսն փառա-
ւորես. զմարտիրոսսն և զս͞բ վկայսն
պսակես. զիմաստուն ս͞բ կուսանսն
զարդարես. և յիմար կուսանացն
զառագաստին դուռն փակես. և 'ի
փառացն և յերանութեցն հալածես.
զօդիսն քո ընտրես, և զայծիսն 'ի
քէն 'ի բաց մերժես. և 'ի գեհեանն ա-
ռաքես՝ ուր լալումն է աչաց. և դա-

նա

նագոյն կսկիծ ահեղ տանջանաց . և
հրեղինաց չար որթանց թունաւո_
րաց կատաղացն . կրճուծն ատամանց:

(ՃԼԹ)

Որդ՝ գթած և յիս յայնժամ մար_
դասէր տր և բարերար փրկիչդ իմ
յս քս . և ողորմութե քով գթասցիս
'ի հոգիս ննջեցելոց մերոց՝ որք հա_
ւատով 'ի քեզ ննջեցին . զորս յարու_
ցեալ կացուսցես առաջի ահաւորութե
մեծի դատաստանիդ՝ յայն տխեղէ_
րական ահեղ հրապարակին.

Յորժամ յայտնեին գործք բարւոյ
և չարի անթագչելի 'ի մէջ ատենին
յայնմ աւուր ահեղի թողութի շնոր_
հեա յուսացելոց քոց . որք յանուն
քո տր ննջեցին յերկրի . զոր գնեցեր
պատուականն արեամբդ քո:

Ջնջեա զձեռագիր տն մկրտելոցս
'ի քեզ . և թող զպարտիս յանցա_
նաց տն հաւատացելոց . զկամայից
և զակամայից . ընդաջմէ քումմէ գա_
սեա . և զերանական զձայնն 'ի լսելիս

տն

ա՟մ հաւատացելոց աւետարանեամ ա-
սելով. եկա՛յք օրհնեալք Հօր իմոյ՝ ժա-
ռանգեցէք զյաւիտենից բարութիւնս.

(Լ՟Խ)

Որդ՝ Տ՟ր իմ և Ա՟ծ իմ Յ՟ս Ք՟ս՝ բա-
րերար ողորմած և մարդասէր՝ անո-
խակալ և անյիշաչար՝ ընկա՛լ զաղօթս
և զխնդրուածս իմ. ո՟վ պաղատիմ
և հայցեմ՚ի քէն վ՟ն իմ և վ՟ն ա՟մ
հաւատացելոց. մի՛ դարձուցաներ
զերեսս քո ՚ի ժողովէս. այլ խոնար-
հեա՛ յաղաչանս իմ. և լո՛ւր ինձ մար-
դասէր. և ցո՛յց յիս զսովորական քո
մարդասիրութեդ զողորմութի. և խնայ-
եա՛ ՚ի մեղուցեալ ծառայս քո.
Եւ կարգեա՛ զիս ընդ աջմէ դասուն.
և մի՛ կացուցաներ ՚ի ձախմէ ընդ-
ուլսն՝ որք զայրացուցին զքեզ. և մի
պահանջեր յինէն զանհամար պար-
տիս յանցանաց իմոց. Եւ մի դատա-
պարտեր զմեղաւորս յայնժամ. և մի՛
յայտնեսցին ծածուկք գործք ամ-
բարշտութե իմոյ յանցանաց յանաչառ
ատե

ատենին՝ հրեշտակացն տեսանողաց
և հրեշտակապետացն և ա̃մ ս̃բց քոց
սիրողաց. ոյք յաղթեալ 'ի քումմէ
մարդասիրութենդ արասցես այցելութի̃
մեղուցեալ ծառայիս քո. և մի՛ ըստ
չար գործոց իմոց հատուսցես ինձ։
Եւ մի՛ հրամայեր կապեալ ոտիւք և
ձեռօք հանել 'ի խաւարն արտաքին.
ուր լալ աչաց է և կրճտել ատամանց.
այլ ըստ քում գթութ̃ենդ և բա֊
րերարութ̃ենդ և անյիշաչարութ̃ենդ՝
ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս։
Օյնմաւուր զերծո՛ զիս յամօթոյն
յաւիտենից. և փրկեա՛ զիս յանվախ֊
ճան տանջանացն. արբեցո՛ զիս յան֊
ներելի պատուհասիցն՝ և բա՛ց ինձ
զդուռն ողորմութ̃ե քո. և մի՛ փակեր՝
զդուռն արքայութ̃ե տ̃ր իմ տ̃ր՝ ա̃ծ
իմ ա̃ծ յ̃ս ք̃ս։
Արժանի արա զիս զանարժանս յա֊
ւուրն յայնմիկ երանութ̃եց և անա֊
պականութ̃ե պարգևաց լուսոյ. և
անսպառ յաւիտենից ուրախութ̃եց.

և

և բարեաց հատուցմանց ս̅բցն և ար-
դարոցն . և զփառս երանելեացն վայե-
լել միշտ։ Ո՛վ է մերից արժանապէս
յառագաստ անմահ փեսայիդ . և ժա-
ռանգեցից զանսպառ բարիսն ընդ
ամ̅ ս̅բս քո՝ մաքուր և յստակ և ս̅բ
սրտիւ՝ համարձակ երեսօք։ Անհաս-
տեսից զքեզ ընդ հրեշտակս . և ընդ
ս̅բ սիրողս վայելեցից զանհաս զանճա-
ռելին և զանեզր լոյս Երրորդութեդ՝
դուհանալով . և զուգահաւասար ա-
րասցես ընդ ս̅բս քո յօրհնաբանութ̅իս
միշտ արժանապէս . հանապազ ա̅ծայրն
անստուեր լուսով քո պայծառացո՛։
Եւ անդադար երգով փառաւորե-
ցից զամենաս̅բ Երրորդութ̅իդ . այժմ
և յաւիտեանս յաւիտենից Ամէն։

Նորին դարձեալ Աղօթք սրբոյն Նարեկացւոյ Աղաչեալ առ Տէր Ա՟Ծ։

Բ

Տէր զօրութեանց՝ աղաչեմ զքո բարերարութիւնդ․ ժամեմ և հայցեմ ՚ի քէն․ տուր ինձ տապան ապրեցուցիչ որպ՟ նոյին․ ապրեցուցիչ ինձ ՚ի հրեղէն ծովէն և յանդնդային հրահոսանացն․ յանշէջ արդելանէն և յանհնարին վտանգիցն։ Ո՜ ի դուռն եմ տ՟ր ա՟ծ՝ որ զբանդ ա՟ծային ծածկեցեր և ՚ի ծառայական կերպս իջեր վ՟ն իմ․ զլեղի ՚ի քիմս առեր և ապտակ ՚ի ծնօտս ընկալար։ Ու այժմ աղաչեմ զքեզ՝ ազատեա զիս ՚ի դառն ծառայութենն սատնյի․ զի յորժամ զձեռս իմ ՚ի վեր ունելով աղօթեմ, անօրէն սատանայ խաբէ և ունայն հանէ զիս ՚ի յաղօթից իմոց։ Տուր ինձ ա՟ծ բերդ ամուր․ և կորզեա զիս յառիւծուն որ հանապազ կամի կլանել զիս։

Ո՜ ի

Օ ի ընդ պիտանիսն փառաւորեցից ՚ի բարձունս զՀայր և զՈրդի և զս͞բ Հոգիդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

՚Նորէն Լ.զօԲ. Սեռն Նփրէն պէ. պէ. Հայոյհածոյն։

Գ.

Տէր յ͞ս ք͞ս երկնի և երկ րի. իշխան կենաց և մա հու. դատաւոր կենդա նեաց և մեռելոց։ Ք͞ս ա͞ծ յոյս և ապաւէն հոգւոյս իմոյ՝ քեզ խոնարհեցուցանեմ զերկրպա գութիս և մատուցանեմ զփառաբա նութե մաղթանաց։ Լուր պարգևելիս հայցուածոց իմոց՝ որ միայն ես ա ռանց մեղաց. որ միայն ես ս͞բ և ՚ի ս͞բս հանգուցեալ. որ միայն ես գթած և ողորմած։

Ողորմեա՛ ինձ ա͞ծ ը͞ս մեծի ողորմութե քում. և ըստ բազում գթութե քում քաւեա՛ զանօրէնութիւն իմ։

Ստեղծիչ իմ ողորմեա ինձ և օրհ-
նեա զիս. երևեցո զերեսս քո առ իս
և հաշտեա ընդ իս։ Ապրեցուցիչ իմ
դարձ առ իս և երևեցո զերեսս քո
և յիշեա զիս յարքայութեան քում։
Դարձ առ իս տէր փրկիչ իմ. և դարձո
զարտմտութիս քո յինէն։
Մի յաւիտեան բարկանար ինձ. և
մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։
Մի բարկութեամբ քո խրատեր զիս. և
մի սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս։
Մի յաւիտեան բարկանար ինձ. և
մի յիշեր զչարիս իմ. և մի պարտաւո-
րեր զիս ըստ իմում անօրէնութեան։
Մի խստա բարկանար ինձ. և մի
յաւիտեան պահեր ոխս։
Մի ըստ մեղաց իմոց առներ. և մի ըստ
անօրէնութեան իմում հատուցաներ ինձ
Մի ընկեցուր զիս յերեսաց քոց. և
մի խնդրեր զդիր յանցանաց իմոց.
և մի դատապարտեր զիս. զի ես ինքէն
գիտեմ որ անուղղայ եմ և յանցաւոր
'ի մանկութէ. և անպատասխանի եմ յամի

Մ.յլ

Ո՛վ դու դատաւոր հզօր և անոխա-
կալ. որ զյանցանսն թողեր անառակ
որդւոյն՝ թո՛ղ և ինձ զպարտիս մե-
ղուցեալ և անօրինել քո ծառայիս.
Քանզի քո առատ բարերարութիդ
յայնժամ երևեսցի, յորժամ ինձ ողոր-
միս. որ չեմ արժանի ողորմութե քում,
յորժամ յիս ցուցանես պերկայնմտութի
քո. որ արժանի եմ բիւրուց տան-
ջանաց. զի զա՟մ աւուրս իմ անառա-
կութե անցուցի և ոչ կացի ՚ի
հրամանի քում.

Արդ՝ քաղցրացի՛ր ինձ բարի և քաղցր
Թագաւոր. և հաշտեա՛ց ընդ բազմա
մեղիս. և մի՛ դարձուցաներ զերեսս
քո յինէն. և մի՛ խոտորիր բարկութ
՚ի ծառայէ քումմէ.

Մի՛ հայիր յանհնազանդութիս իմ և
՚ի պղերգութիս. Մի՛ անարգեր զիս
և մի՛ թողուր զիս. և մի՛ ընդ վայր
հարկաներ զիս. զի թէպէտ ես զտա-
ճար հոգւոյդ ս՟բյ ապականեցի իմով
ծուլութբս և անառակ գնացիւքս,

այլ դու գթա՛ յիս ստեղծիչ իմ ողոր-
մած և անյիշաչար. և մի՛ ապականեր
զհոգի իմ գեհենաժառանգ այլ-
մամբ յաւիտենականաւ:

Ո՛վ գթացեալ մարդասիրապէս՝ եր-
կայնամիտ լեր առ իս. և ներեա՛ յան-
ցանաց իմոց: Եւ շնորհեա՛ ինձ ժա-
մանակ ապաշխարութեան և զղջման ար-
տասուաց. և տո՛ւր իմաստութիւն խոր-
հիլ զօրէն քո ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի.
գործել զբարի և առնել զարդա-
րութիւն առաջի երեսաց քոց:

Համբառնամ առ քեզ տէր զաչս իմ
բոլորով սրտիւ իմով. կարդամ առ
քեզ քս̃ ա̃ծ միածին որդի ա̃յ՝ կեն-
պարան անեղին և համագոյ ս̃բ հո-
գոյն: Որ յաղթեալ ՚ի մարդասիրութեդ
քումմէ, կամաւ խոնարհեցար յան-
ձառ փառացդ և առեր զծառայի կեր-
պարանս. և անպարտականդ՝ յաղագ-
դատապարտութեան մերոյ համբերեցեր մին-
չև զչարչարանս խաչի և մահու յանձն
առեր վս̃ փրկութեան ստեղծուածոց քոց:

Որդ՟՝ որ զայնպիսի սէր ունիս առ
ազգս մարդկան՝ և կամիս զի ա՟մ
մարդ կեցցէ և գիտու՟ի ճշմարտու՟է
եկեսցէ, գթա՛ և յիս ՚ի բազմամեղս
գթած և մարդասէր տ՟ր. և կամեա՛ց
ընդ իմ փրկու՟ին և արա՛ ինձ ողոր-
մու՟ի եղկելոյս և թշուառականիս.
որ առաւել վիրաւորեալ եմ և ողոր-
մելի քան զա՟մ մարդիկ: Զի ո՛չ և
մի օր սիրեցի զքեզ ՚ի բոլոր սրտէ
իմմէ. և ո՛չ մի ժամ յա՟մ զօրու՟է իմմէ
պահեցի զպատուիրանս քո. այլ պղեր
գութ՟ե և զքօսանօք անցուցի զա-
ւուրս իմ. և աղտեղի խորհրդովք
անցուցի զա՟մ կամս իմ: Աւուրք իմ
պակասեցան և անօրէնու՟իք իմ բարձ
րացան. և ո՛չ գոյ ինձ յոյս փրկու՟է և
տեղի ապաւինի. բայց միայն յուսա-
ցեալ եմ ՚ի քո բարերարու՟իդ, և ապա-
ւինեալ յառատ ողորմու՟իդ.

Եւ արդ՝ անկեալ բղխմամբ ար-
տասուաց աղաչեմ զքեզ. պաղատիմ
մինչև եմ կորուսեալ. և մինչչև է

ժա-

ժամանակ դարձի իմոյ հասեալ. շնոր
հեա՛ ինձ ապաշխարութ՟ի. և յառաջ քան
զկախման արձակեա՛ զիս 'ի կապանաց
մեղաց իմոց. և անտես արա զանթիւ
անօրէնութ՟իս իմ։

Որ ա՟մ բարութեց ես ա՟ր. և իշխանդ
ես թողուլ զմեղս՝ ծածկեա՛ զա՟մ
անօրէնութ՟իս իմ քոյով մեծութ՟եդ.
և մխիթարեա՛ զվշտանկեալ և զտա_
րակուսեալ հոգի իմ։ Եւ արժանա
ւորեա՛ զիս յայսմ հետէ ըստ կամաց
քոց քաղաքավարել զայլ ես պան_
դխտութե իմոյ ժամանակս. եթէ
չկամիմ, բռնադատեա՛ զիս. և մի
թողուր 'ի կամս անձին իմոյ. մինչև
տարեալ հասուսցես յօթևանս ար_
քայութ՟եդ երկնից։

Լո՛ւր ա՟ր աղօթից անարժան ծա_
ռայիս քո. և պաղատանաց իմոց
ունկնդիր։ Որ ասացեր թէ՝ հայցէ_
ցէք և գտջիք. բախեցէ՛ք և բացցի
ձեզ։ Եւ այժմ բա՛ց ինձ տ՟ր զդուռն
ողորմու՟ե՝ որ ողբալով կարդամ առ

քեզ

քեզ. և մի՛ անտես առներ զաղաչանս մեղուցեալ անձին իմոյ. որ ո՛չ եկիր կոչել զարդարս. այլ՝ զմեղաւորս յապաշխարութի՛ն.

Արդ՝ խոնարհեալ անձամբ, բեկեալ սրտիւ, և ամօթալից երեսօք, անկանիմ առաջի քո. չեմ արժանի կոչել որդի քո վ͞ն ապականեալ վարուց իմոց. և ո՛չ անուանել զանուն քո զարշ և աղտեղի բերանով իմով:

Այլ համարձակիմ՝ ի գթութի՛ն քո. զի գիտեմ զքեզ քաղցր և անոխակալ՝ բազմախնամ և երկայնամիտ առ արարածս քո. և յաղագս այսորիկ ժտելով պաղատիմ առ քեզ: Արդ յառաջ քան զդնիլ ատենին աղաչեմ. և նախ քան զփակիլ դրանն ապաշխարութե͞ և հատանիլ անդարձ վճռին՝ զարտասուս իմ արկանեմ առ͞աջի անոխակալ գթութե͞դ քո ո՛ղորմած տ͞ր. երկայնամիտ քաղցր և անյիշաչար:

Մի՛ ը͞ քանքարաթաքոյցն դատապարտեր զիս. և մի՛ ը͞ յիմար կուսանան

մա

փակեր ինձ զդուռն արքայութեան քո։
Մ՛ի ընդ չար և վատ ծառայիցն զիս
լծակցեր. և մի՛ ընդ հերձուածօղսն
դներ զբաժին իմ։

Մ՛ի ընդ պոռնիկսն և ընդ չարա-
գործսն կորուսաներ զիս. և մի՛ ընդ
խոստաւորսն և ընդ շաղախեալսն հո-
գւով հաներ զիս 'ի կենաց։

Ա՛յլ զերծո՛ զիս յանզերծ տանջանացն
և ապրեցո՛ յանհանգիստ ալէկոծու-
թեանցն։ Փրկեա՛ անմահ 'ի մահուա-
նէ . և ազատեա՛ 'ի յաւիտենական
ամօթոյն . զերծո՛ 'ի միշտ լալոյն և 'ի
հանապազորդ ողբալոյն։

Մ՛ի մերժեր զիս 'ի քո դասուցն .
և մի՛ տարագիր առնել յերանաւէտ
կենացն։ Մ՛ի անբաժին հաներ զիս
'ի հայրենի ժառանգութենէն . և մի՛
զրկեր զիս յերկնաւոր հարսանեացն։
Մ՛ի կարօտ պահեր զիս 'ի քո անճա-
ռելի տեսութենէդ . այլ շնորհեա՛ ինձ
ընդ արժանաւորսն, և ընդ կատարեալ
ոգիսն, վերանալ լուսեղէն ամպօք

ընդ

ընդ առաջ քո յօդս. և պարզ երես
և աչալրջութե կալ առաջի քո։

Եւ վս քո փառաւորեալ հզօր և
ահեղ թագաւորութեդ, մի՛ մատներ
՚ի դատաստան ընդ ծառայիս քո.
և մի՛ հատուցաներ ինձ ըստ իմում
անօրէնութես. և մի՛ ամաչեցուցաներ
զիս առաջի անթիւ և ահաւոր բա֊
նակաց քոց։ Այլ ողորմեա՛ ինձ՝
զի ո՛չ ոք է հակառակ քեզ. և պար֊
գևեա՛ ինձ զարքայութիւնդ։

Ընդ սբս քո դասեա՛ և ը արդարսն
պսակեա՛ ընդ սիրելիս քո օրհնեա՛ և
ընդ կամարարս կամաց քոց ՚ի յարա֊
զուարճ ուրախութիւն ուրախացո՛։

Եւ աւաստապարտս և փառօքդ փա֊
ռաւորեա՛ զիս որ ՚ի լուսեղէն ե֊
րամս արդարոց՝ ընդ նոսին հանգչիլ
՚ի վերինդ երուսաղէմ յանսասանելր
և յանծանկեաց ուրախութիդ։

Զի ընդ նոսին համաձայնեալ փա֊
ռաւորեցից զամենասբ Երրորդու֊
թիդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից ամէն։

Աղօթք՝ յորժամ յորոգայթս անկանի ոք · Ասա_ցեալ Սրբոյն Գրիգորի Մեծոյ Լուսաւորչին:

Գ.

Օրհնեալ է մարդասիրութիւդ քո տէր իմ և փրկիչ Յս̃ Քս̃ ընդէ՞ր լքանես զիս · դու միայն ես առանց մեղաց · և ա_նուն քո զանոխակալութի և զմարդասիրութի ցուցանէ · գթա՛ յիս՝ վս̃ զի դու ես միայն մարդասէր:

Ապրեցո՛ զիս զանկեալս ՚ի մեղս · զի դու միայն ես առանց մեղաց:

Հան զիս ՚ի տղմոյ անօրէնութե իմոյ զի ընկղմեցայ յաւիտեանս յաւիտենից:

Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց · քանզի ահա՛ իբրև զառիւծ գոչէ և մռնչէ կամելով կլանել զիս:

Արդ տր̃ իմ փոյլատակեա՛ զխոյլա_տակմունս քո · և կործեա՛ զզօրու_թի նց̃ · երկիցեն և խաւարեսցին յե_րեսաց քոց · քանզի անկար է և ոչ ունի զօրութի կալ առաջի քո տր̃ · և

ոչ

ոչ առաջի երեսաց սիրողաց քոց։
Տեսանել զզօրութ՟ի նշանի խաչի քո տ՟ր
և զարհուրի. և ամաչելով 'ի բա՛ց հեռա-
նալ յայնցանէ որ կարդան առ քեզ։
Այժմ տ՟ր կեցո՛ և ապրեցո՛ զիս.
վ՟ն զի 'ի քեզ ապաւինեցայ. հա՛ն 'ի
նեղութ՟ե զանձն իմ. զի մի՛ իսպառ
կորուսցէ զիս նենգաւորն որ մար-
տընչի ընդ իս ծածուկ հնարիւք։
Որ խորհրդոց ես տ՟ր՝ և քննես ըզ
սիրտս և զերիկամունս՝ սրբեա՛ ըզ
սիրտ իմ և զխորհուրդս 'ի չարէր և
'ի պղծ խորհրդոց. զի մի՛ իսպառ կը-
րեայց 'ի յաւիտենական կորուստն։
Որ կարօղդ ես ա՟մ, ողորմեա՛ ինձ
ա՟ծ իմ տու՛ր շնորհ արտասուա՛ց
մեղուցեալ հոգւոյս. ո՟պ զի լուացից
զբազմութ՟ի մեղացս. զի ապրեցայց 'ի
ձեռաց անողորմ հրեշտակաց որ արկա-
նեն զամպարիշտսն 'ի հուր գեհենին։
Երանի թէ լայի հանապազ աղաչե-
լով զքեզ ա՟ծ՝ զի մի՛ անարժան գը-
տայց 'ի ժամուն յորժամ գայցես և
մի՛

մի լուայց զահաւոր զձայնն զայն .
թէ երթ 'ի բաց մշակդ անիրաւութե՟ն
ոչ գիտեմ ուստի ես։

Ա՟ծ բարձրեալ միայն առանց մեղաց.
շնորհեա՛ ինձ մեղաւորիս յաւուր
յայնմիկ զբազում գթութ՟ի քո. զի մի՛
յայտնեսցին ծածուկ ամբարշտութ՟իք
իմ առաջի տեսողաց հրեշտակաց և
հրեշտակապետաց՝ մարգարէից ա֊
ռաքելոց և արդարոց սրբոց։

Այլ ապրեցո՛ զիս զամբարիշտս շնոր
հօք ողորմութե՟ քո։ Ընկա՛լ զիս 'ի
դրախտն փափկութե՟ ընդ կատարեալ
արդարսն։ Ընկա՛լ զաղօթս մեղու֊
ցեալ ծառայիս քո բարեխօսութ՟ե ս՟բցն
որք հաճոյ եղեն քեզ յ՟ս ք՟ս տ՟րդ մեր
Եւ քեզ ընդ հօր և ս՟բ հոգւոյդ
փառք յաւիտեանս յաւիտենից
ամէն։

Աշի

Աղօթք՝ Նարեկացւոյն Սրբոյն Գրիգորի Վարդապետի Խոստովանութեան.

Ե

Աղաչեմ զքեզ փրկիչ աշխարհի Քս. հայեա՛ց յիս և ողորմեա՛ ինձ. փրկեա՛ զիս ՚ի բազմութենէ անօրէնութե իմոյ. քանզի անարգեցի զամ բարիսն զոր արարեր յիս ՚ի մանկութենէ իմմէ.

Որ զտխմարս՝ զագէտս և զանիմաստս՝ արարեր անօթ լի՛ գիտութե. յաճախեաց յիս շնորհն քո՝ և լցոյց զքաղց իմ՝ և զծարաւ իմ զովացոյց և լուսաւորեաց զխաւարեալ միտս իմ. և ժողովեաց ՚ի մոլորութե զխորհուրդս իմ, և ելից ՚ի ծոց իմ.

Այժմ երկիրպագանեմ և աղաչեմ, անկանիմ և հայցեմ խոստովանելով զքումն բարերարութեդ. կատարեա՛ յիս զխոստումն շնորհի քո և պահեա՛ զնա ՚ի գանձի քում. զի դարձեալ տացես ինձ յաւուրն յայնմիկ.

Ով՝

Մի՛ բարկանար ինձ մարդասէր․ զի ո՛չ հանդուրժեմ սպառնալեաց քոց․ յաղագս այսորիկ աղաչեմ ժըտելով՝ զի առաւել քան զչափն յանձախեաց յիս․ վս զի լեզու իմ անկարացաւ ո՛չ կարելով խօսել զշնորհէ քումմէ․ հիացան և միտք իմ ո՛չ բերելով զբազմութի ալեաց նր։

Կերպարան և ճառագայթ օրհնելոյ հօրդ՝ դադարեցո՛ առ իս ՚ի հոսանաց նորա․ զի իբրև զհուր բորբոքեալ բոցակիզէ զերիկամունս իմ և զսիրտ իմ։ Անդր դարձեալ պարգևեա՛ ինձ զնա և կեցո՛ զիս յարքայութն քում․ մի՛ յիշեր զանօրէնութիս իմ․ յանդգնիմ՝ հայցեմ տո՛ւր ինձ զխնդրուածս իմ․ և արա՛ օթևանս օրհնել հարբ քո յաւուր յայտնութեան։

Շնորհեա՛ ինձ քն զհայցուածս իմ․ զի դու միայն ես տուօղ կենաց իմոց։ Եւ քեզ փառք յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

Սրբոյն Աթանասի և Սրբոյն աբբայ Եփրեմի Ասորւոյ Խոստովանութիւն։ 34 ։

Եւ արդ՝ հրաժարելով ՚ի սա-
տանայէ և յամենայն խաբէութենէ
նորա, ՚ի պատրանաց նորա ՚ի գնացից
նորա. և ՚ի պաշտօնէից նորա և ՚ի հրեշտակաց
նորա. եկեալ առաջի սուրբ եկեղեցւոյ՝ խոս-
տովանիմ և հաւատամ զՀայր անսկիզբն՝
զՈրդին միածին ծնունդ ՚ի Հօրէ,
և զսուրբ Հոգին բղխումն ՚ի Հօրէ.
երեք անձամբ և մի՛ բնութեամբ և մի՛
Աստուածութեամբ, անշփոթ միաւորութեամբ։
Եւ զանձնատնօրէնութիւն մարդացե-
լոյ Բանին Աստուծոյ։
Եւ արդ՝ ես գերիս և արտասուելիս
և ոյքան բան զօրէ գործելիս՝ մե-
ղայ ամենասուրբ Երրորդութեան Հօր և
Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ։ Մեղայ և սըր-
բուհւոյ Աստուածածնին և սրբոց հրեշտա-
կաց և ամենայն ընտրելոց սրբոց դասուց։
Մեղայ և սուրբ մարմնոյն քո և պատուելի
արեանն. կենդանականն և ՚ի վշտալիս,

ան

անդէպ մտածութե աներեւոյթ խօս-
լանօք · անձառ խաւարային այլան-
դակ խորհրդով: Մեղայ մեղայ և
հոգւովս և մարմնովս և մտօքս և
բանիւ՝ և գործով՝ և գիտութե և
անգիտութե կամաւ և ակամայ:
Եւ ամ մարմնովս, որ է զօդուածովքս,
երկոտասան անդամօքս, և զգայութեքս.
Աչօքս յարատ հայելով, և զամ գե-
ղեցկութի նկարացն զննելով, և զվա-
թարան տեսանելով: Ականջօքս չարին
ունկնդրելով. և ամ քաղցրաձայնութե:
Հոտոտելօքս՝ զմեղաց հոտն առնելով
և զամ անուշահոտութիւնս:
Բերանովս՝ զհամադամ քաղցրու-
թիւնն ճաշակելով, և զխառնակ և
զանմբքս անդիտութե: Ձեռօքս բա-
զում մեղս շօշափելով: Ոտիւքս յան-
պատշաճ տեղիս գնալով: Մեղայ ամ
մեղայ և վեց շարժմամբքս ՚ի վեր հը-
պարտութե, ՚ի վայր տրտմութե.
Յառաջ յանդգնութե, յետուստ
սրտմտութե: Յաջ հոգեկան մեղօք,

ձախ՝

ձայն՝ մարմնական մեղօք։

Մեղայ և տասն պատգամացն ա͞յ յանձնառականին և հրաժարականին. զյանձնառականն չեմ կատարեալ. և զհրաժարականն եմ արարեալ։

Մեղուցեալ եմ ա͞յ և հոգևորական կրկնքս, հասարակ զգայութե͞օ և մտօքս. և ա͞մ շփոթմանց հետևելով, և ամբոխելով զիս՝ 'ի յա͞ծահաճոյ հանդարտութենէն հեռացեալ եմ։

Նա այսպէս խաւարամած լինելով է մահու չափ մեղօք մոլորեալ եմ. Հպարտութե͞, ամբարտաւանութե͞, ամբարհաւաճութե͞, գոռոզութե͞, ունափառութե͞, փառասիրութե͞, պատուասիրութե͞, զեխասիրութե͞, պճնելով, անձնահաճելով, կեղծաւորելով, սուտ առաքինի ձևանալով. զաղօթս 'ի ցոյցս մարդկան առնելով, անարժանութե͞ յեկեղեցի մտանելով, 'ի խաչ և 'ի բուրվառ և յաւետարան մերձենալով, և կարդալով։

Մեղայ ա͞յ և Թիւր խոստովանելով,

և

և զմեղս պատճառելով, խեթիւ և
ատելութե և անմաքուր վարուք և
անօրէն հոգւով զքն պատարագելով.
զած հայր հայհոյելով, զորդին այ
արհամարհելով, և զսբ հոգին թշնա
մանելով, և զանբարկանալին ած 'ի
բարկութի շարժելով 'ի վր ձի և
մարդկան։ Ո՜հ որ յերևելիս ածա
պաշտ և աղօթօղ և պահեցօղ, և
'ի ծածուկ թերեհաւատ և ծոյլ, և
յամ բարեաց ունայն։ Երևելիս
կուսան, և 'ի ծածուկ վավաշոտ։
Երևելիս ժիր, և 'ի ծածուկ թոյլ։
Երևելիս սբ, և 'ի ծածուկ պիղծ։
Երևելիս պարկեշտ՝ և 'ի ծածուկ
ագահ։ Երևելիս ողորմած, և 'ի
ծածուկ անողորմ։ Երևելիս աղ
քատասէր՝ և 'ի ծածուկ աղքատա
տեաց։ Երևելիս առաքինի, և 'ի
ծածուկ պղերգ։ Երևելիս գո
վելի, և 'ի ծածուկ պարսաւելի։
Արդ՝ զորս ասացից և կամ զորս
թուեսցից. երբ ոչ եզր կայ և ոչ թիւ

 Ոսե

Մեղուցել եմ կարգիս զանձնս ըն̄ ար-
դարս համբերելով. և զայլս քամահելով:
Օ տօնս մե͞ծ ոչ ածարելով. և հոյ-
հոյութ մեղուցեալ եմ ա͞յ. զանուն
միայն ունիմ քհնայի և ոչ զգործն.
զօրինակն ունիմ և ոչ զճշմարտութին.
քանզի ա͞մ անպատրաստութ և ան-
կարգութ կալով զմահուն օրն և զա-
նաչառ դատաստանն ա͞յ և զդժոխոց
ահն և զարքայութ սէրն մոռացայ՝
կամապաշտելով, հակառակելով, ան-
ձնազանդ լինելով. 'ի հեզութէ և 'ի
խոնարհութէ փախչելով. զծերսն
չպատուելով. զծնօղսն չսիրելով.
ստահակութ շրջելով, մեղուցեալ եմ:
Մեղայ ա͞յ և բարկացողութ, ցա-
սմամբ, սրտմտութ, գազանաբար
յարձակելով, և զեղբարս խածանե-
լով. կագ և կռիւ առնելով, և յիշոց
տալով, 'ի չար կարծիս դատելով.
խռով կալով, ոսոխ հաշտութ առնե-
լով. և զհոգիս իմ կորուսանելով,
և բարս գազանի ունելով, և զանբան

անա

անաստուածս անխնայ հարկանելով. ՚ի
մարդկան սիրոյն որոշելով, պատուակ
տուժն առնելով, բանսարկելով, խար
դախելով, խորամանկելով, երկմտե
լով. թերահաւատելով. բազում տր
տունջ և նզովք հանելով. զուր և
անիրաւ զրպարտելով. քրթմնջելով,
շոգմոգելով:

Մեղայ մեղայ մեղայ, և նախանձ
ունելով. մախալով. դիմադարձելով.
ոխակալութբ̃, ատելութբ̃. քինահա
ձութբ̃, չարութբ̃, նենգելով, քամա
հելով, զչարելով, սուտ վկայելով,
բամբասելով, արհամարհելով. և զա
ռաջնորդս եկեղեցւոյ և զվարդա
պետս, և զծերս՝ և զտղայս. և զայլոց
իրաւն սուտ առնելով. և զիմ սուտն
իրաւ. զայլոց փոքր մեղքն մեծ հա
մարելով, և զիմ բազումս ծածկելով.
զայլոց շիւղն գերան կարծելով և
զիմ գերանն շիւղ. զայլոց բարին
չար ասելով, և զիմ չարն բարի.
զայլոց լոյսն խաւար տեսանելով,

և

և զիմ խաւարն լոյս · զպղծոց առաւ-
քինութիւն մարդահաճութի դատելով,
և զիմ մարդահաճութի առաքինութի ·
և յանդուգն լինելով ՚ի մէջ բանից
անկանելով, լրբելով · ՚ի խրատուց
երես դարձուցանելով՝ և առաջի ծե-
րոց լռութ ոչ կալով և հրամանաց
և բանից նց՝ ոչ լսելով: Ուխտ դը-
նելով և ոչ կատարելով և անյու-
սութ ՚ի խորս տրտմութ անկանե-
լով · զպատուիրանս այ արհամարհե-
լով · մբ գրոց ունկն չդնելով · ՚ի մբ
հրեշտակէն իմմէ չակնածելով · և ՚ի
բարեաց թափուր լինելով · ընդ-
չարսն խնդալով · զչարեկամսն ատե-
լով · զթշնամիսն չսիրելով, զատե-
լեան այ չատելով:
Ո՛ թէ՝ զորքանութիւն որոց կարացից
յայտ բերել՝ որ բազում են քան զա-
ւազ ծովու · քանզի մեղուցեալ եմ
այ և ագահութ · արծաթասիրութ ·
խաբելով · աւելի առնելով և պակա-
սելով · վաճառասիրելով · կծծելով

 դատո

դաղտ դողանալով. յայտնի յափշտա-
կելով, և զրկելով: Ուտելի ստանա-
լով, աղքատին չողորմելով, առ օ-
տարսն չդթալով, զեղծարս չխրատե-
լով, զկարօտեալսն չդարմանելով,
զհիւանդն չտեսանելով, տկարին
չապաստաւորելով, զաղքատս արհա-
մարհելով, զհարուստն գովելով, յա-
ջողելոցն ծառայելով, ունևորացն
սուտ հաճուք առնելով, աչառելով,
և մարդահաճոյ լինելով: Սուտ եր-
դնելով, և զսուտ ՚ի բարկութիւն
շարժելով:

Մեղայ մեղայ և քան զհող երկրի
ծանրագոյն մեղայ. քանզի մեղայ
Այ, և Որկրամոլութէ. ՚ի կերակուրս
և յըմպելիս ցանկանալով. ուտելի
առնելով՝ և անյագ ուտելով, զոր-
վայնս խճողելով. առանց ժամի և
ժամանակի ճաշակելով. զպահս
արհամարհելով. առանց մեծի հիւան-
դութե զգինին սիրելով. զմարմնոյս
դարմանն հոգալով. զորովայնս պաշ

տելով, և խաչին քի թշնամի անուա
նելով, և լուսաւորչին կանոնաց սևե
րես լինելով: Մեղուցեալ եմ իմ
ոք կարգիս՝ ծուլութ. և հեղգութ.,
անժուժկալ լինելով. տգիտանալով
զուսումն ատելով. դատարկ կենա
լով, զմտ. գիրս ոչ կարդալով, քնով
դանդաղելով, և ՚ի ժամուղն ծանրանա
լով. արթուն ոչ կալով, և պատմութ.
մեջ միտ ոչ դնելով. բազմախօսութի
ւնելով. սաղմոսի ականջ ոչ դնելով.
և կամ ձեռագործով, յապաղելով.
յօրանջելով. ձգտելով. ձանձրանալով.
յոտս ոչ երկնչելով. ՚ի հրապարակ
նստելով՝ շատախօս լինելով. ՚ի թա
տերս և ՚ի ծաղրս լկտեաց հեշտանա
լով, և ծաղր ածելով:

Մեղայ այ մեղայ մեղայ և պոռնիկ
կական խորհրդով. գիճութ. աղտե
ղութ., ըղձախոհութ. փափաշոտ ցան
կութ. զանազան և զազիր խորհրդով.
՚ի գիշերի՝ և ՚ի տուընջեան պէս պէս
չերպարանօք՝ քնով և արթնութ., և

արատ

արատ հայելով · կատակ երգելով, անամօթ լինելով լրբելով, ցոփ խօսելով, և տռփական մարմնաշարժութ զմիտս աղտեղելով, առ խդականս և առ արուականս · առ անասնականն ապականեալ խորհրդով մեղանչելով, և առ այլ մոլորական պատրանօք՝ երազական փորձութեանց, քնոյ և արթնութե որ 'ի ժամու և տարաժամու անկեալ է 'ի վր տառապեալ հոգւոյս, զոր չարին յօժարութ մեղուցեալ եմ այ։

Եւ արդ՝ ահա՛ յայտնեալ հրապարակեցի զորպիսութի մեղաց իմոց առաջի տն և ապաշաւեալ զղջացեալ եմ յամէ, և եկեալ 'ի խնդիր թողութե սխալանաց իմոց։

Եւ դու հայր մեր և մե տր հայցեմ զգթութին այ · և շնորհեա՛ քաւութի ինձ յայ, հրամանաւն՝ զոր ունիս 'ի քէ այ։ Որում փառք և գոհութիւն և''.

Աղօթք արձակման. Առաքեալ Գեծի բարեօ-
նապետ Պօղոսի: 34

Ողորմեսցի քեզ մարդասէրն Աստուած. և թողութիւն շնորհեսցէ Աստուած յանցանաց քոց խոստովանացելոցն և մոռացելոցն. և ես կարգաւ քահանայական իշխանութեամբ և հրամանաւն Աստուծոյ, թէ զոր արձակեսջիք յերկրի՝ եղիցի արձակեալ յերկինս. նովին բանիւն արձակեմ զքեզ յամ մանկութենէ մեղաց քոց ՚ի խորհրդոց ՚ի բանից և ՚ի գործոց՝ յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ:
Եւ դարձեալ՝ տամ զքեզ ՚ի խորհուրդս սուրբ եկեղեցւոյ. զի զոր ինչ գործիցես բարիս՝ եղիցի քեզ ՚ի բարեգործութիւն և ՚ի փառս հանդերձեալ կենացն,
Ամէն:

Աղօթք տարջելոյն ՚ի զղջման ապաշխա-
րութեան: Ո :

Անսկիզբն Աստուած և անհասանելի՝ բայց զայս սրտի իմոյ բանիւ

գի

գթութեան քո՝ բաւական լինիլ գո_
հանալ զանուանէ քումմէ · գովել
և փառաւորել զքեզ և արժանաւորս
գտանել ՚ի ճանապարհս քո ։
Աստուած որ արդար՝ երկայնամտեամ
առ իս բազմամեղս քոյով մարդասի_
րութեամբդ · զի եղկելի եմ մեղօք՝
զեղխեալ անօրէնութեամբ · և զազիր գի_
ջութեամբ զմարմինս իմ ապականեցի ։
Որ էիր յառաջ էականութեամբ Աստուած ընդ
հօր՝ ընդ մեզ հաճեցար բնակիլ ընդ
հողեղինացս · և ընդ մարդկան շրջե_
ցար ընդ մեղաւորացս · թող Տէր զմեղս
իմ և թեթևացո զծանրաբեռնեալս ,
ժտելով հայցեմ ՚ի քէն, զի ժամանակ
է ապաշխարութեան ։ ՚Ի քէն հայցեմ
բազումողորմ տէր աղբիւր կենաց՝
լուսաւորեա զաչս սրտի իմոյ լուսով
գիտութեան քո ։ Լոյս Տէր քո · ծագու_
մին անճառելւոյ լուսոյ · կեանք՝ ս_
րոց սիրեն զքեզ · կերակուր անսպա
ռելի · կենդանութիւն յաւիտենից ։
Հրով հոգւոյդ սրբոյ՝ հալեա զսղմղուած

 ձմեռ

ձմեռնացել սրտի իմոյ. որ ձուլեալ է
եղկելի գործովք անօրէնութեան։
Ուղղեա՛ քո ա̃ծային զօրութ̃դ զա-
նուղղոյ խորհուրդս իմ չար ուղե-
կանիքն ստոյի կենացս։ Ճ՛րագ ճշմար-
տութ̃ե և ճառագայթատու՝ մերկեա՛
յինէն զխաւարս մթացեալ մեղացս
Ո՛ եղկելիս մեղօք յիշեա՛ քո ա̃ծու-
թեամբդ յահագին աւուրն յայն-
միկ ահեղ մեծի դատաստանին։
Ալէկոծելոց նաւահանգիստ՝ և լի-
ու̃ի ունայնացելոցս յարդարութ̃է և
ունողիս զանօրէնութ̃ի չար գործովք։
Ի չարիս չարչարեալ է անձն իմ.
զինչ սրարից մեղուցեալ անձամբս.
պէս պէս ախտիւք պղծեցոյ յանա-
ռակութ̃ե. զրկեցոյ 'ի հայրենական
լուսոյն. ջնջեցի զձեռագիր որդեգ-
րութեան կենաց. ջեռուցի զհուր
յաւիտենական։
Ա̃է սրտիւ կարդամ առ քեզ՝ ամե-
նամեծդ ա̃ծ. վտանգելոյս օգնական.
վիրաւորելոյս բժիշկ. տեղի տարա-

կու

կուսելոյս․ կորուսելոյս խնդրող․ մո–
լորելոյս և գերելոյս դարձուցիչ․
ապաւէն ա̅մ̅ցուն որք կարդան առ–
քեզ։ Տո՛ւր տառապելոյս և տարա–
կուսելոյս գերելոյս ՚ի սատանայէ
զմեծ քո զողորմութիւն։

Ահա՛ հասեալ եմ ՚ի դուռն մահու–
չարաչար գործովք իմովք․ զաչս իմ
՚ի վեր համբառնամ առ բարձեալ
տ̅րդ և բարերար․ հայցեմ ՚ի քէն
բա՛ց զդուռն ողորմուե̅ մեղուցեալ
հոգւոյ իմոյ․ ո̅պ բացեր աւազակին
զդուռն դրախտին քո․ և մի՛ անօթա–
լից դարձուցաներ զիս ՚ի քո առատ
ողորմուէ̅․ զի գին եմ ս̅բ արեանդ քո․
յիշեա՛ զիս և ողորմեա՛ ինձ ա̅ծ։

Ո՛ր անեղ և անսկիզբն ես՝ անստեղծ
և արարիչ ա̅մ արարածոց․ որ ո՛չ
աշխարհս տանել զքեզ կարէ, և ո՛չ
երկինք բովանդակել կարեն․ ՚ի վեր
ես քան զերկինս և անբաւ քան ըզ–
ծաւս․ երևելիք և աներևոյթք բո–
վանդակեալ են առաջի քո։

Դու

Դու տէրես անձին եւ հրամանաւ
քո կառավարին ամ̃ արարածք։
Դու ազատացուցանես եւ դու մե-
ծացուցանես. դու սպանանես հար-
կանես եւ բժշկես։ Դու ես ած̃ իմ
եւ փրկիչ վտանգելոյս 'ի սմանէ. ա-
ռողջացուցիչ հի՛ւանդիս մեղօք. ըն-
դունող աղօթից եւ կո՛չից խնդրուա-
ծաց։ Նայեա՛ տր̃ 'ի պաղատանս իմ
եւ ընկա՛լ զիս մարդասիրութ̃ քո։
Մ՛ի բարկութե̃ քո խրատեր զիս.
եւ մի՛ սրտմտութե̃ քո յանդիմաներ
զիս. զի դու ես տր̃ եւ արարիչ. հայր
եւ ստեղծիչ. եւ ես առ ո՞վ երթիցեմ
զի օգնութիւն իմ 'ի քէն է.
Հայեցեա՛ց 'ի պաղատանս իմ. եւ ընկա՛լ
զիս մարդասիրութ̃ քո. զի քեզ մե-
ղայ եւ զքեզ աղաչեմ եւ զքեզ խոստո-
վանիմ։ Մեղայ յերկինս եւ առաջի
քո. մի՛ ընդ դատեալսն տանջեր զիս.
եւ մի՛ ընդ դատապարտեալսն պատու-
հասեր։ Այլ ընդ կամարարս կամաց
քոց ընկալցիս. եւ ը̃ պահօղս պատուի-

րա

րանաց քոց պահեմ զիս. զի թէ ա-
ռանց ներելոյ զբազում յանցանս
իմ քննես, ապա ընդունայն է ինձ
խոստովանութիւն յարուէ. և հուր գեհենին
է ինձ ժառանգութի. և եթէ զդա-
տարկաբանութիս իմ և զանդէպ զայլ-
անօրէնութիս իմ խնդրեսցես յինէն,
ապա երանեմ չեղելոցն յորովայնէ.
Հայեա տր ՚ի պաղատանս իմ և ըն-
կալ զիս մարդասիրութբդ քո.
Ողորմեա ինձ ով քանանացւոյն,
ով պոռնկին, ով մաքսաւորին. և
գթա յիս ով յանառակ որդին. և ով
աւազակին՝ շնորհեա բազում յան-
ցանաց իմոց զթողութիւն.
Ընկալ զիս ով զհայհոյիչսն և զհա-
լածիչսն. փարատեցո զխաւար մե-
ղաց յաչաց իմոց. Բաց զաչս իմ
զլցեալս երկնային ցանկութ, երկ-
նային լուսով. և բժշկեա զկուրաւո-
րեալ լեզուս իմ, ՚ի բամբասանաց.
Սրբեա զսիրտ իմ ՚ի չար և ՚ի պիղծ
խորհրդոց, վասն զի քեզ ցանկամ

տր

տ̅ն̅դ իմոյ բարերարի և բազմագու-
թի իմոյ արարչիդ։

Մի՛ յաւիտենական ամօթումն ամա-
չեցուցաներ զիս. և մի՛ ահեղ դա-
տաստանաւն դողացուցաներ։

Մի՛ տիեզերական հրապարակաւն
զիս յանդիմաներ. և մի՛ աններելի
տանջանացն մատներ։

Մի՛ անշիջելի հրոյն պատուհասեր.
այլ փրկեա՛ զիս ՚ի հրացեալ ծնոցէն,
՚ի հրահոսեալ գետոցն և յորդանացն
չարաթունից. ՚ի հանապազորդ նե-
ղութենէն և ՚ի կրճտել ատամանցն։
Այլ բնակեցո՛ զիս ընդ կամարարը-
կամաց քոց՝ յանանցական կեանսն։
Զի ընդ նորին արժանի եղէց դոհա-
նալով փառաւորել զՀայր և զՈրդի
և զՍուրբ Հոգին.

Ամէն։

Զօրաւոր Աղօթք սբյն Գրիգորի Նարե–
կացւոյն հրեշտակական վարդապետի, վն արեանն
տն վէրայցն ամ հեծութեք, և հառաչեն ողոր
մութեանըն։ Գլուխ։ ՂԱ

Արեգակն արդար ճառագայթ
օրհնեալ։ Լուսոյ կերպա–
րան։ Փափագ անձկութե։
Բարձրեալ անքննելին։ Զօրեղ անպա
տում։ Բարւոյ բերկրութի։ Յուսոյ
տեսութի։ Գովեալ երկնաւոր։
Թագաւոր փառաց։ Քս արարիչ։
Խոստովանեալ կեանք։

Եւ արդ՝ զթերութի վրիպմանց բազ
մախառն ձայնի եղկելւոյս՝ ամենա–
զօրդ բանիւ լցեալ՝ մատուցես յա–
ղերս հաճոյ հօր քում բարձրելոյ։
Որ վն իմ՝ ի փորձ եկիր անփծելց, կեր
պարանեալ զիմ նմանութի, ամենևին
կենաց օրհնութի։ Վերնոց և ներքնոց
բարերարեալ մօտ տեսուչ հաճոյից։ Զի
թէ յանձն առեր մեռնիլ վն իմ ամծդ
և զմր բոլորեցուն, որչափ հաճեսցիս

առա

տուաւել և այժմ վտանգաւորս կրից կարեկցել. Ե՛ իմ պարտաւորիս միշտ աղօթելով ազգականացս մարմնոյդ՝ առելոյ 'ի մէնջ՝ առ համապատիւդ քո հոյր։

Ո՜վ արեանդ պատուականի միշտ մատուցելոյ 'ի հաճոյս կամաց ա-ւագ չէդ, բարձցին վտանգք մեղուցել դատապարտելոյս։ Թողցին պարտիքն։ Ապաքինեսցի ամօթն։ Սոռւասցին պատկոնքն։ Բարեգործեսցին դա-տակնիքն։ Սատակեսցին որդունքն։ Վերասցի՛ լալն։ Հանդարտեսցի՛ կըր-ծումն ատամանցն։ Սպռեսցին ողջքն հատցին արտասուքն։ Մերժեսցի՛ սուգն։ Հալածեսցի՛ խաւարն։ Ա-նեսցի՛ հուրն սաստկութե։ Հերքեսցին տանջանարանքն բազմօրինակք։

Ելեսցեն գթութիք կամողիդ և պար-գևողիդ կենաց ամենից։ Ծագես-ցէ լոյսդ։ Բագեսցէ փրկութիդ։ Հասցէ օգնութիդ։ Ժամանեսցէ այցե-լութիդ։ Կանխեսցէ ցօղդ ողորմութե։

 Ո

Յառաջնեսցէ արբուսցէ զանդաս-տանս պարարեալ անկեալ ոսկերացս՝ թշուառութե ՚ի վիհն մահու։

Ծաղկեսցէ պտղաբերեսցէ բաժա-կդ երկնաւոր արեան կենարարիդ՝ զերկիրս խնամեալ յաւուրն բուսոյ։

Որ անծախանալդ միշտ պատրաստդ՝ յիշա-տակ կենաց փրկութե հոգւոց ննջեցելոց

Ո՛ ի նմին մահացող հոգիս մարմնովս մեղաց՝ շնորհօք քո դթած ՚ի քեզ զօ-րացեալ՝ քեւ նորոգեցայց՝ զատեալ ՚ի մեղաց անմահ կենդանութե ՚ի յա-րութեն արդարոց՝ հօր քում օրհնեցել։

Ընդ որում քեզ փառք՝ եւ հոգւոյդ սրբոյ բարեբանութի վայելչական գո-հութե՝ այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս
յաւիտենից ամէն։

Օրհնաւոր Աղօթք սրբոյն Գրիգորի Նարե-կացւոյ հրեշտականման վարդապետի սա ՚ի պահպանութեան ՚ի դիւաց եւ ՚ի խաւարական զօ-րութեանց նորա։

Ո՜

Գլուխ։ ՂԴ

ԱԾ յաւիտենական, բարե-
րար և ամենկլ. Ստեղծիչ
լուսոյ, և յօրինիչ գիշերոյ
Կեանք ՚ի մահու և լոյս ՚ի խաւարի։
Յոյս ակն ունողաց, և երկայնմտութի
Տարակուսելոց. Որ ամենարուեստ
իմաստութբ քո դարձուցանես յայգ
զստուերս մահու։ Անուաղ ծա-
գումն և անմուտ արեգակն. Քանզի
ոչ զօրէ ծածկել զփառս մծութն քո
խաւար գիշերոյ։ Որում կրկնի ծունր
երկրպագութն ամ եղելոց. երկնաւո-
րաց և երկրաւորաց և սանդարամե-
տականաց։ Որ լսես զհեծութի կապե-
լոց, և հայիս յաղօթս խոնարհաց, և
ընդունիս զխնդրուածս նց. Դու իմ
և թգւոր իմ. կեանք իմ և ապաւէն
իմ. յոյս իմ և վստահութի իմ յս քս
ածդ ամի. Մէ՞դ հանդուցեալ ՚ի
հոգիս մեր. Մխիթարութի վշտաց, և
քաւարան մեղուցելոց։ Որ գիտես
զամ յառաջ քան զլինել նց. առաքեա

զպահպանողական զօրութի աջոյ քոյ.
և փրկեամ զիս յերկիւղէ գիշերոյ և՚ի
դիւէ չարէ։ Այլ զի զյիշտկ սոսկա–
լի և սբ. քո անուանդ՝ միշտ համբու–
րեալ շրթամբք հոգւոյս ըղձութե շնչոյ,
կեցից պահպանեալ ընդ սյոսնրկ որ
կարդան զքեզ ՚ի բոլոր սրտէ։ Նաւ ՚ի
դրոշմէ խաչի քոյոյ նշանիդ՝ զոր ամե–
նայն արեամբդ քո ներկել նորոգեցեր
և ՚ի նոյն շնորհ որդեգրութե զմեզ մկր
տեցեր, և ՚ի փառս պատկերի քո նը
կարեալ յօրինեցեր, նոյնու պարգևօք
ամենակալովք, Մաշեսցէ՛ սատանայ։
Քակտեսցին մեքենայքն։ Խարձցին
որոգայթքն։ Խորտակեսցին մրտուցքն
Պակասեսցին զէնքն սոյրասուրք։
Մերժեսցի մէգն։ Փարատեսցի խա–
ւարն։ Մեկնեսցի մառախուղն։ Բա–
զուկ քո հովանասցի, և աջ քո կնքես–
ցէ։ Ա՛ն զի գթած ես և ողորմած. և
անուն քո կոչեցեալ է ՚ի վր ծառայից քոց։
Նաւ քեզ Է հօր՝ հոգւոյդ սբյ փառք
իշխանութիւն և պատիւ։ Այժմ և՛՛։

Օ․ Օրհնու Լուսաւորչին սրբոյն Գրիգորի նարեկա_
ցւոյ հրեշտականման վարդապետին · 'ի վախճանի
մերձ գոլն ուղղոյ՝ ցանկանալն պաշտօն 'ի փա_
ռաւորեալ մեղաց, առ տէր ասելն։

Պաշտօն։ ՃՂ

Թագաւոր բարձրեալ հզօր ա_
հաւոր՝ օրհնեալդ միայն տէր
յս քս, քո է փոխարկել յա_
նակնկալս կենաց յուսահատութե՝ զսա
տակից անէծս՝ առ կեցուցանող օրհ
նութիս. զպարսաւանս վհատութե՝ առ
զուարթացուցիչ գովութի. ընդ ամօ_
թոյն՝ համարձակութի. և պսակառա_
նացն՝ պատիւ. ընդ տարագրութեն՝
յոյս բարութե և բաժանմանն՝ ակըն
կալութի միութե. և սպառնականացն
բանից՝ ողոքական սփոփանս. և միան_
գամ դատապարտութեն՝ կրկին անպա_
տութիւն։

Ողորմեա ինձ՝ մահու մեղապարտիս
յաւուր արձակման շնչոյս կենդա_
նութե, մինչ աչացս ողորմագին հայեց
ուածս 'ի բարձունս կողկողեցի՝ ըղ

բաղ

բազմարկածեան ուղղոյն զանզերծ
ընթացիցն զանփախչելին ճանապարհ
յաջս բերելով՝ մտացս տեսամբ ամբի-
փոանկել. և ՚ի յերդ բնակուե յարկիս
նկատել յերկրիցն չար-խող, թշուառացլ
կիսամեռուէ, դիմօք օյլոյլուն, տա-
տանմանբ մտատանջս, կարկամ հառաչ-
մամբ, նուաղ հեծութբ՝ ներքական
ձայնիւ, յոգլի թախծուե յօգնամաս-
նե այ տարակուսանաց՝ ՚ի խորոցս անե-
րևութից զգործեցելոցս ողբելով հա-
ռաչեմ։ Արօղ եմ բարեգութ՝ և
անդ հրաշագործել յաւէտ զօրեղու-
թբ՝ ասելով, թէ ոչ եղիջիր յոգ-ւոյ-
խորտակման և կամ թողեալ լիցին
քեզ մեղանքքո. կամ թէ եթ ՚ի խա-
ղաղութիւն սրբեալ ՚ի մեղաց։
Իսկ զոր յայնմ ժամու ոչ ժամանե-
ցից պաղատել, այսօր ընկալցիս մար-
դասիրապէս, ով երկայնամիտ բազմա-
շնորհ ամենակեցոյց։ Յորժամ՝ որ
այժմս բանապաձայն խրոխտաձայն սի-
գացօղ բարձրապարանոց՝ անկեալ

դնիմ

դնիմ դի անկենդան · կարկէլ ՚ի խօ-
սից · կաշկանդեալ ձեռօք · լքեալ ան-
դամօք · խփեալ շրթամբք · կափուցել
աչօք ։ Տախտակ անշարժուն · կոճղ
կիսայրեց · արձան անզգայ · պատկեր
անբարբառ · գոյութի անշունչ · ողոր-
մելի տեսիլ · աշխարելի կերպարան ·
ողբալի օրինակ · եղկելի դէմք · ար-
տասուելի նմանութի · լռեցել լեզու ։
ցամաքել խոտ · թօթափեալ ծաղիկ ·
ծորել դեղ · շիջել ղամբար · դատարկ
կոկորդ · խոպանացել սիրտ · աղխել
աղդարան · սպառել աղբիւր · թալկա-
ցեալ մարմին · ժողխել որովայն · քակ-
տեալ տաղաւար · կոտորել ոսկր · բա-
ժանեալ յօդք · հատեալ ծառ · աղոցել
արմատ · թողել տուն · չնձեալ արտ ·
ստորասուզել բոյս · օտարացել բարե-
կամ · մոռացել պահեստ · թողել գար-
շութի · մերժել ատելի · բարձել խէթ ·
անարգել կմախք, և իբր զանպիտան
առ ոտն կոխել ։ Կարօտել ոյլոց մաղ-
թանաց, որք զհաւատոց՝ թշուառութ

ձայ

ձայնիւ նուագել աղերս հառաչման,
ցողով արտասուաց՝ բարերարիդ գը
թութէ ՚ի բարձունս տարածանեն.
Օ ուքեղ գարձն յեղանակեն յար-
գահատելով, զոր օրհնեմ. զնշան խա-
չիդ փրկութե, զոր երկրպագեմ. զյա-
րութեն Ճշմարտութի, որում հաւատամ.
զխաւացդ քո յոյսնութի, զոր փառա-
ւորեմ. զդատաստանիդ ահաւորութի,
զոր խոստովանիմ. զբանիցդ յանդիմա
նութի, յորմէ զարհուրիմ. զհոգւոյդ
սբյ իմն ուղեկցութի, զոր պաշտեմ.
զօծմանդ տնաւգրութի, զոր և համ-
բուրեմ. զթագաւորելն ը քեզ՝ տէր
յս, որում պաղատիմ։ Լ.րդ լքաւ՝
մերժեցաւ՝ բարձաւ՝ տրոհեցաւ՝ փա-
խեաւ՝ սրացաւ՝ տեղի ետ կցորդու
զուգութե կենցաղոյս կենդանութե. և
յուսոյդ որ ՚ի քեն պարգև՝ մնացա-
կան և անջնջական յիշատակարան
պահեցաւ.

Նես ողորմութէ ՚ի տարակուսանս
վտանգելոյս՝ միայն բարեգութ փա

ւա

ռաւորեայ որդի այ՝ քաւել, բժշկել՝
կենագործել՝ պաշտպանել՝ նորոգել՝
նկարել՝ կանգնել՝ հաստատել՝ վերըս-
տին ստեղծագործել յերջանիկն ա-
նարատութիւն· քո՛ է կարողութիւն, քո՛ է
փրկութիւն, քո՛ ողորմութիւն· չի՛ք քո անկա-
րութիւն, այլ ամենայն զօրութիւն, բարձ-
րութիւն իշխանութիւն, անվախճան թագա-
ւորութիւն, իսկութիւն, ինքնութիւն, ամենատե-
ղի բացարձակութիւն, բարերարութիւն,
լուսաւորութիւն· փառաւորեալ տիրա-
պէս, անպակաս և անյաւելուած,
խնկեալ խորհրդով անթարգմանե-
լեաւ յերրորդութեան սրբում գոհա-
բանեալ յաւէտ· և ևս առ ամին ՚ի
նոյն պաշտօն հաւասարութեան միաբա-
նի՛ զուգականութեան, երէկ և այսօր՝
և յաւիտենից յաւիտեանս · ամէն,

Մող

Սաղմոսք առ տէր [illegible] և առ տն տէրան
տոյ ։ յետ եկեղեցին առն ։

Աածին ամենօրհնեալ ։
զպաղատանս մեր ըն-
կալ ։ ՚ի հանգստեան
ժամուս հասել ։ առ-
քեզ գոչեմք անձամբ թախ ծեալ։
Բանին կենաց բարձող ե- ղեր ։
զամ մարմնով պարագրե ցեր ։
առ բանն ամ բարեխօս լեր ։
՚ի փորձանաց ըզ մեզ փըր կեա։
Պոլեալ ես դու փայտ փըր կուէ ։
ամէն օրհնեալ յաղթող նը շան ։
՚ի գիշերիս ըստուերա կան ։
ծագեա մեզ զլոյս արփի կան ։
Պողան ՚ի քէն դունդք խաւա րին ։
ամենահրաշ զքեն արար չին ։
ըզ մեզ պահեա շնորհիւ քոյ ին ։
՚ի գիշերիս աղջամըղ ջին ։
Երկոտասան սբ առա քեալք ։
եօթանասուն աշակեր տեալք ։

յան

յանճառ լուսոյն լոյս անուա   նեալք ․
որթոյն կենաց պտղաբե   րեալք ,
Ձեզ աղաչեմք արտասուա   գին ․
և պաղատիմք կողկողա   գին ․
վանիչ լերուք դիւաց գըն   դին ․
ոչ մերձենալ առ մեզ չա   րին ։
Իրին ընտրեալք բանին կե   նաց ․
գումարք դասուց տեսանո   ղաց ․
որք զապագայն ժամանա   կաց ․
գուշակեցիք հոգւով շնոր   հաց ։
Ընդ մեզ լերուք աղօթա   կից ․
որք աստուծոյ էք խօսա   կից ․
փրկել ըզ մեզ 'ի վտան   գից ․
'ի յարթնութե և յերա   զից ,
Թագաւորին երկնաւո   րի ․
երկրպագող 'ի յարդան   դի ․
մեծ կարապետս սբ ամլոյ   դի ․
միջնորդ կենաց և օրի   նի ,
Ժամանեա՛ մեզ 'ի յօգնու   թի ․
զի մի՛ մնացուք 'ի փորձու   թի ․
մաքուր մարմնով լինել 'ի   քուն ․
արդար հոգւով մնալ ար   թուն ,
'Ի քէն հայցեմք արտասուա   գին ․

Նախավկայ տն արար չին.
սբ՝ ստեփաննոս բացօղ զեր կին.
տեսօղ զյս յաջմէ ծնո ղին:
Լեր բարեխօս արեամբ քոյ րին.
տուր մեզ հանգիստ 'ի յանկո ղին.
արթուն լինիլ յառաւօ տին.
բարեբանել զլոյսն անքըն նին;
Խնդրեմք 'ի քէն հայր պատուա կան.
լուսաւորիչ ազգի մարդ կան.
տր սբ գրիգոր պետ պարթև եան.
լեր մեզ պարիսպ և պահա պան:
Օըննողաբար 'ի մեզ գը թամ.
զցրուեալ որդեկս քո ժողո վեամ.
յուրախութիւն ընդ մեզ կո չեամ.
և 'ի բարին առաջնոր դեամ:
Կենդանարար թագաւո րին.
դուք ճշմարիտ զինուորք նը մին.
սբ մարտիրոսք վըկայք փըրկ չին.
որք յաղթեցէք զթըշնա մին;
Զօրըն լուսոյ միշտ մաղթե ցէք.
զորդին ընդ հօր աղաչե ցէք.
հոգւոյն շնորհօք մեզ օգնե ցէք.
և'ի բանսարկուէն զմեզ թափե ցէք:

Զիւ

Ձիւնափայլեալ երամք ընտ րեալ.
Ճըգնաւորաց դասք երա նեալ.
Թռչնոց երկնից էք նմա նեալ.
յայրս և՛ի ծերպս բընա կեալ;
Պօղեալ հոգւոց մեր ՛ի մար մին.
Լերուք պարիսպ ընդդէմ չա րին.
Զի յաղթեսցուք հակառա կին.
Խորտակելով ըզգլուխ նո րին:
Ճրագունք վառեալ լուսով՛ի լի.
Սբ կուսանաց դասք երա մի.
արժան եղէայք առագաս տին.
և անթառամ սէ պըսա կին:
Մ՛եզ բարեխօս լերուք սի րով.
առ տր յիսուս աղերսե լով:
՛ի փորձանաց զմեզ փրկե լով.
յանշէջ հրոյն ազատե լով:
Յանեղ լուսոյ ածոյ ին.
լուսոյ ստեղծեալք բանին նո րին.
Զարդարեցայք հոգւով շնոր հին.
դասս լինելի զօրք երկնա յին:
Նախախնամել՝ զմեզ փութա ջիք.
և յօգնութիւն առ մեզ հա սիք.
որ յաստուածոյ հրաման ա ռիք.

ով

ով Ճշմարիտ մեր սիրե լիք ։
Շնորհատու ազգի մարդ կան ·
տէր մեր յիսուս անքըննա կան ·
ըղ մեզ պահեմ միշտ անսա սան ·
ասափ մինչ յօր քո գալըս տեան ։
Ողորմութիւն մեզ պարգեւ եամ ·
զհիւանդ հոգիս մեր բըժըշ կեամ ·
'ի բանսարկուէն ըղմեզ փըր կեամ ·
եւ 'ի չարեաց անփորձ պա հեամ ։
Չար իշխանքըն խաւա րին ·
որք ընդ ծառայս քո մարտըն չին ·
քո նըշանաւ սըրբոյ խա չին ·
աներեւոյթ կործանես ցին ։
Պարգեւիչ բարեաց մարդ կան ·
յամենատուտ յամենե սեան ·
պատրաստեցո մեզ անխա փան ·
զպէտս հոգւոյ եւ մարմնա կան ։
Տուր շընորհեմ ինձ արտասու աց ·
զի լուացից զգործըս չա րեաց ·
արժան եղեց քոյ հարսա նեաց ·
ընդ իմաստուն ե՟ կուսա նաց ։
Ոաւ բարի իմ տէր յի սուս ·
եւ հաց կենաց սովեալ հոգ ւոյս ·

ա

առաջնորդեա՛ մոլորի լոյս ·
և կերակրեա՛ զմիտս ը՟ մարմ նոյս ·
Արբեա՛ զհոգիս յաղտոյ մե ղաց ·
'ի զանազան չար փորձա նաց ·
տուր ինձ գնալ ըստ քո կա մաց ·
զի արժանի եղէց փա ռաց ։
Վիրաւորեաց զիս թշնա մին ·
այն որ չկամի զկեանս մարդկայ ին ·
զիս բըժշկեա՛ տր̃ երկնայ ին ·
լուսաւորեա՛ լուսով քոյ ին ։
Տրտմեալ հոգւոյս լե՛ր ըսփո փիչ ·
ցաւած մարմնոյս լե՛ր դարմա նիչ ·
մոլոր մտացըս լե՛ր ուղ ղիչ ·
ամէնառատ բարեաց տո ւիչ ։
Բամից սրբոց աղաչա նաց ·
իննեակ դասուց հրեղէն զօ րաց ·
առաքելոց քոց սրբո ղաց ·
մարգարէից տեսանո ղաց ։
Ցանկալի հայրապե տաց ·
և երջանիկ վարդապե տաց ·
արիւնաներկ մարտիրո սաց ·
և գերագոյն ճգնաւո րաց ։
Լուսապսակ մր̃ կուսա նաց ·

որք փեսայիդ սպասեն միա ւաց·
և ամենայն մաքուր ան ձանց·
հետևողաց քոյին կա մաց։
Փրկեա՛ զհոգիս ՚ի տանջա նաց·
զազրատեսիլ յանքուն որ դանց·
լսել տո՛ւր զձայն քո աւե տեաց·
զոր խոստացար քոց սիրո ղաց։
Քեզ հօրդ փառք միշտ առաքեմք·
զորդիդ ընդ հօրըդ դաւա նեմք·
ըզ հոգիդ ս̄բ բարեբա նեմք·
երրորդութե̄դ երկիր պա գեմք·
Ամէն։

Ա̄մ Հօր՝ ձեռնտուութե̄ն օգնա կանութե̄ն և յաջողութեանն գոհութի̄ և փառս մատուցանեմք՝ ընդ Որդւոյ և ընդ ս̄բյ Հոգւոյն։ Որ ետ կարողութի̄ մեզ նուաստիցս՝ զսոյն զայս բարեխօսս մեղուցելոց (այսինքն զտետրակս Աղօթից ս̄բյ Արանելոյն Ափրեմի) ներկայ առ

նել

եւ ՚ի ձեռն տպագրեցման ։ Մի
կամին սովոր մատչել և յանդիման
լինել լալագին դիմօք առաջի աթոռոյ
շնորհացն այ . և լսել զերանաւէտ
ձայն նր . թէ մի՛ լար դուստր՝ բազմաց
ողբալի . այլ արի՛ առ զմիայնակ հոգ
ւոյդ քում զկենդանութի՝ զոր չա
րաչար մեղօքդ մեռուցեր ։
Այլև՝ որ զսա ընթեռնու՝ ոչ կարօ
տի ջրոյն սելովմա առ ՚ի բուժիլ . այլ
յինքենէ բղխեալ ջուր արտասուաց
լինի աւազան շնորհաց և բուժէ
զախտս հոգեկան . ընդ նմին և ըղ
ցաւս մարմնական ։
Բաւ զի՛նչ ասելի է զաղօթից . զի ա
ղօթիցն գոհութի ՚ի մէջն անդր քան
զամ է . որով ընկեանք փայլեցան ՚ի
մարմնի՝ զանմարմնոցն բերելով յին
քեանս զնմանութի . և հաճոյացան այ .
Ընդ որս և զմեզ մարդասէրն ած քա
ւեալ ՚ի մեղաց և արդարացուցել
՚ի ձեռն աղօթից՝ փ խնայեսցէ յար
քայութի որդւոյ իւրոյ սիրելւոյ տն

Երգ ԺԷ գէ· Որում փառք յաւի-տեանս ամէն։

Ապաքէն աղաչեմ 'ի վայելողաց այսր մատենիս, յիշատակել 'ի մաքուր աղօ-թս ձեր զտպագրիչ սորին արքեպեան տիրացու Մովսէս, և զորդիսն իմ զա͞ծատուրն, զգէորգն, զսիմոնն, և զգալուստն, ո͞պ զի ամենակալ հո-գին ա͞ծ 'ի թիկունս հասանիցէ տ-կարութեան մերում։

Յիշեսջիք և զհայրն իմ հանգուցեալ տէր Յոհաննէսն 'ի տէր. զի ողոր-մեսցի ըստ մեծի ողորմութեան իւ-րում, և 'ի լոյս երեսաց իւրոց հանգուսցէ։

Յիշեսջիք նաև զաշխատաւորսն գոր-ծարանիս՝ զյարութիւն զյովսէփն և զսիմոնն։

Եւ դուք յիշեալ լիջիք Քրիստոսէ ա͞յ մերմէ ամէն։

ՀԱՅԿ. ԽՍՀ ... ՄՅԱՍՆԻԿՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ ... 1927 ... ИМЕНИ А. МЯСНИКЯНА

Հ. Հ.
ԳՐԱԴԱՐԱՆ